

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 324
Warszawa, 2 kwietnia 2020 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o utworzeniu prawdziwej Tarczy
antykryzysowej oraz o zmianie niektórych
innych ustaw.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Władysława Kosiniaka-Kamysza.

(-) Władysław Teofil Bartoszewski; (-) Paweł Bejda; (-) Marek Biernacki; (-) Jolanta Fedak; (-) Andrzej Grzyb; (-) Mieczysław Kasprzak; (-) Dariusz Klimczak; (-) Władysław Kosiniak-Kamysz; (-) Stefan Krajewski; (-) Dariusz Kurzawa; (-) Jan Łopata; (-) Mirosław Maliszewski; (-) Urszula Nowogórska; (-) Urszula Pasławska; (-) Krzysztof Paszyk; (-) Jacek Protasiewicz; (-) Jarosław Rzepa; (-) Jarosław Sachajko; (-) Czesław Siekierski; (-) Paweł Szramka; (-) Agnieszka Ścigaj; (-) Jacek Tomczak; (-) Stanisław Tyszka; (-) Piotr Zgorzelski; (-) Bożena Żelazowska; (-) Stanisław Żuk.

Ustawa
z dnia 2020 r.
o utworzeniu prawdziwej Tarczy antykryzysowej
oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Art. 1

W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. 2020 poz. 374) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 2 wprowadza się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Jeżeli w związku ze stosowaniem niniejszej ustawy wystąpią niedające się usunąć wątpliwości co do treści przepisów tej ustawy rozstrzyga się je na korzyść obywatela Rzeczypospolitej Polskiej, lub przedsiębiorcy o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, lub osoby posiadającej prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub cudzoziemca legalnie przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Jeżeli w związku ze stosowaniem niniejszej ustawy wystąpią nie dające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te rozstrzygane są na korzyść obywatela Rzeczypospolitej Polskiej, lub przedsiębiorcy o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, lub osoby posiadającej prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub cudzoziemca legalnie przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.”;

2) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad:

- 1) dzieckiem w wieku do ukończenia 12. roku życia,
- 2) dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego

– przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy przez okres nie dłuższy niż 14 dni.”;

3) w art. 4a ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dzieckiem w wieku do ukończenia 12. roku życia,;

4) w art. 4a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zasiłek opiekuńczy za każdy dzień wynosi 1/30 kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę w rozumieniu ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

5) w art. 4a po ust. 7 wprowadza się ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Rolnikowi oraz domownikowi, o których mowa w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174) w sytuacji objęcia obowiązkową kwarantanną, nadzorowi epidemiologicznemu lub hospitalizacją w związku z COVID-19, przysługuje zasiłek w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564.).”;

6) W art. 6 w ust. 2 po pkt 2 wprowadza się pkt 3 w brzmieniu:

„3. Przepis art. 6.2. stosuje się odpowiednio do zamówień udzielanych przez regionalne fundusze rozwoju, o których mowa w art. 13 ust. 1a Ustawy z dnia 5 czerwca 1998 o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1815).;”

7) Po art. 7 wprowadza się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Testy mające na celu stwierdzenie obecności wirusa SARS-CoV-2 (szybkie testy przesiewowe) u pacjentów podejrzanych o zakażenie wirusem SARS-CoV-2

mogą być wykonywane przez podmioty lecznicze niewpisane do wykazu, o którym mowa w art. 7.

2. Szybkie testy przesiewowe wykonywane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z budżetu państwa, z części której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, na podstawie rachunków składanych do właściwego miejscowo dyrektora oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

3. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia określi zasady oraz warunki rozliczania szybkich testów przesiewowych, o których mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zasady i tryb wykonywania szybkich testów przesiewowych, o których mowa w ust. 1, mając na celu zapewnienie pacjentom podejrzanym o zakażenie wirusem SARS-CoV-2 możliwości szybkiego wykonania testu;
- 2) sposób i tryb finansowania z budżetu państwa szybkich testów przesiewowych, mając na celu zapewnienie rzetelności i gospodarności wydatkowania środków publicznych, w tym utrzymanie wydatków w przewidzianych limitach, oraz zapewnienie skuteczności udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.”;”;

8) po art. 9 dodaje się art. 9a i 9b w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Ze środków finansowych pochodzących z Unii Europejskiej, przekazanych w ramach programu Coronavirus Response Investment Initiative tworzy się fundusz celowy na przeciwdziałanie skutkom rozprzestrzeniania się wirusa SARS-CoV-2.

2. Środki finansowe funduszu, o którym mowa w ust. 1, w wysokości 20 000 000 tys. zł przeznacza się na wsparcie systemu opieki zdrowotnej w szczególności na:

- 1) zakup testów mających na celu stwierdzenie obecności wirusa SARS-CoV-2 u osób podejrzanym o zakażenie;
- 2) zakup wyrobów medycznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych, w szczególności środków ochrony indywidualnej dla pracowników ochrony zdrowia, którzy uczestniczą w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej osobom chorym na COVID-19 lub z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2;

- 3) zakup sprzętu medycznego, w tym wyposażenia stanowisk intensywnej terapii oraz mobilnych punktów badawczych, wykonujących testy stwierdzające obecność wirusa SARS-CoV-2;
- 4) dodatki do wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia, o których mowa w art. 9b.

3. Dysponentem środków finansowych funduszu, o którym mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 9b. 1. Pracownikom ochrony zdrowia, którzy uczestniczą w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej osobom chorym na COVID-19 lub z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2 przysługują dodatki do wynagrodzenia.

2. Dodatki do wynagrodzenia finansowane są przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z budżetu państwa, z części której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, na podstawie rachunków i sprawozdań o liczbie uprawnionych pracowników, o których mowa w ust. 1, składanych przez podmiot leczniczy.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość dodatku do wynagrodzenia;
- 2) sposób i tryb finansowania dodatków do wynagrodzenia
– mając na celu zapewnienie skuteczności udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, a także wyrażenie uznania wobec pracowników ochrony zdrowia zaangażowanych w ratowanie życia i zdrowia pacjentów zakażonych wirusem SARS-CoV-2.

4. Dodatków do wynagrodzenia nie wlicza się do dochodu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1690 i 1818).”;

9) art. 12a ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) art. 12 – 14 ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz.U.2019.1214) - w zakresie wykonywania okresowych badań lekarskich i badań psychologicznych.”

10) po art. 14h dodaje się art. 14i w brzmieniu:

„Art. 14i. W celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się COVID-19, w zakresie zadań realizowanych na potrzeby sądu i innych uprawnionych podmiotów, a także pozostałych czynności służbowych, kuratorzy sądowi mogą wykonywać je poprzez:

- 1) rozmowy telefoniczne lub rozmowy przeprowadzane z wykorzystaniem innego środka komunikacji na odległość,
- 2) pozyskiwanie dokumentów lub oświadczeń przedstawionych przez osobę lub osoby, których dotyczy postępowanie, a także członków ich rodzin, w szczególności w wersji elektronicznej,
- 3) zebranie informacji od podmiotów zobowiązanych do ich udzielania na podstawie obowiązujących przepisów,
- 4) wykorzystanie danych dostępnych w systemach teleinformatycznych.”;

11) art. 15g otrzymuje brzmienie:

„Art. 15g. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników:

- 1) wykonujących pracę w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19, w wysokości określonej w ust. 6;
- 2) objętych przestojem ekonomicznym w następstwie wystąpienia COVID-19, w wysokości określonej w ust. 7.

2. Przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 i 321) od przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, musi spełniać kryteria, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669), z zastrzeżeniem, że nie zalega w regulowaniu zobowiązań

podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.

4. Pracownikiem, o którym mowa w ust. 1, jest osoba fizyczna, która zgodnie z przepisami polskiego prawa pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy lub jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo która wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną.

5. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- 1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 lutego 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, lub
- 2) nie mniej niż o 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 lutego 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

6. Pracownikowi wykonującemu pracę w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 przysługują od przedsiębiorcy:

- 1) finansowane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczenie na częściowe zrekompensowanie wynagrodzenia, w wysokości 75% dotychczasowego wynagrodzenia, jednak nie więcej niż minimalne wynagrodzenie za pracę.
7. Pracownikowi objętemu przestoje ekonomicznym w następstwie wystąpienia COVID-19 przysługują od przedsiębiorcy finansowane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczenie na częściowe zaspokojenie wynagrodzenia za czas przestoju ekonomicznego będącego następstwem wystąpienia COVID-19, w wysokości 75% dotychczasowego wynagrodzenia, jednak nie więcej niż minimalne wynagrodzenie za pracę
8. Dotychczasowym wynagrodzeniem, o którym mowa w ust. 6 i 7, jest wyższe z następujących wynagrodzeń:
 - 1) miesięczne wynagrodzenie pracownika obowiązujące na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1;
 - 2) miesięczne wynagrodzenie pracownika obowiązujące w styczniu 2020 roku.
9. Warunki i tryb wykonywania pracy w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub w okresie przestoju ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 pracodawca ustala w układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi. Jeżeli nie jest możliwe uzgodnienie treści porozumienia ze wszystkimi zakładowymi organizacjami związkowymi, pracodawca uzgadnia treść porozumienia z organizacjami związkowymi reprezentatywnymi w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy.
10. Jeżeli u danego pracodawcy nie działają zakładowe organizacje związkowe, warunki i tryb wykonywania pracy w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub w okresie przestoju ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 ustala się w porozumieniu z przedstawicielami pracowników wyłonionymi w trybie przyjętym u tego pracodawcy.
11. Warunki i tryb wykonywania pracy w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub w okresie przestoju ekonomicznego w

następstwie wystąpienia COVID-19 ustala się na zasadach określonych w ust. 9 i 10 w terminie siedmiu dni od dnia poinformowania przez pracodawcę o zamiarze wprowadzenia warunków zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub przestoju ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19.

12. Jeżeli warunki i tryb wykonywania pracy w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub w okresie przestoju ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 nie zostaną ustalone w terminie, o którym mowa w ust. 11, pracodawca samodzielnie ustala tymczasowe warunki i tryb wykonywania pracy, obowiązujące do czasu ustalenia warunków i trybu pracy w sposób określony w ust. 9 i 10, ale nie dłużej niż przez siedem dni.

13. W układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu określa się co najmniej:

- 1) grupy zawodowe objęte wykonywaniem pracy w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub przestojem ekonomicznym w następstwie wystąpienia COVID-19;
- 2) okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące wykonywania pracy w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub przestoju ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19.

14. Przy ustalaniu warunków i trybu wykonywania pracy w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub w okresie przestoju ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 nie stosuje się art. 42 § 1–3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

15. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres od 3 do 6 miesięcy przypadających po dacie podpisania umowy.

16. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z niezbędnymi do zawarcia umowy o wypłatę świadczeń dokumentami i oświadczeniami przedsiębiorcy składa do:

- 1) marszałka województwa, albo
- 2) wojewódzkiego lub powiatowego urzędu pracy
– właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy.

17. Wojewódzki lub powiatowy urząd pracy, o którym mowa w ust. 16 pkt 2 niezwłocznie przekazuje wniosek wraz z niezbędnymi do zawarcia umowy o

wypłatę świadczeń dokumentami i oświadczeniami marszałkowi województwa, o którym mowa w ust. 16 pkt 1.

18. Do wypłaty i rozliczania świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 3 ust. 2 oraz art. 7–16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy, o ile przepisy artykułu niniejszego nie stanowią inaczej.

19. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskał pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.

20. Wypłata świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stanowi pomoc de minimis.

21. Wnioski, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się według kolejności ich wpływu.

22. W przypadku wystąpienia u pracownika obowiązkowej kwarantanny, nadzorowi epidemiologicznemu lub obowiązkowej hospitalizacji, pracodawcy będącego przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej przysługują dodatkowe środki z Funduszu Pracy w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177, z 2019 r. poz. 1564.) w celu zawarcia umowy o pracę na czas określony zawartej w celu zastępstwa pracownika w czasie jego nieobecności w pracy.”.

12) Art. 15j otrzymuje brzmienie:

„Art. 15j. Opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 65 i 284) za rok 2020 wnosi się w terminie do dnia 30 września 2020 r. Termin ten może zostać przedłużony rozporządzeniem Rady Ministrów.”

13) w art. 15l:

a) w ust. 1:

- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „wstrzymuje się” zastępuje się wyrazami „zawiesza się”,
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wynagrodzeń dla organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi innych niż z nadań lub reemisji wynikających z umowy, której przedmiotem jest korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych lub pobór wynagrodzenia za takie korzystanie, a wynagrodzenia te nie są określane jako wprost zależne od faktycznego przychodu lub dochodu tego podmiotu za świadczenie przez niego usług w danym okresie, przy czym po ustaniu przyczyn zawieszenia przedsiębiorca może żądać obniżenia wynagrodzenia za okres zawieszenia proporcjonalnie do obniżenia jego przychodu, w stosunku do uzyskanego w roku przed powstaniem zagrożenia.”;

- b) w ust. 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) powiadomienie organizacji zbiorowego zarządzania, pisemnie lub elektronicznie, o skorzystaniu z zawieszenia.”;

14) w art. 15m:

- a) w ust. 2 po wyrazach „mecenatem państwa” dodaje się wyrazy „lub samorządu terytorialnego”,

- b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wysokość zapomogi dla osób fizycznych, które wykażą podpisane już umowy zlecenia lub umowy o dzieło bez możliwości ich wykonania ze względu na stan zagrożenia epidemicznego.

7. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, zasady wypłaty rekompensat dla osób fizycznych i instytucji wskazanych w ust. 1 i 2, w związku z utratą dochodów z odwołanych spektakli lub zajęć edukacyjnych określonych na podstawie umów zlecenia lub umów o dzieło.”;

15) art. 15p otrzymuje brzmienie:

„Art. 15p. 1. Rada gminy może wprowadzić, w drodze uchwały, za część roku 2020, zwolnienia od podatku od nieruchomości: gruntów, budynków i budowli związanych z

prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, zajętych na określone rodzaje działalności gospodarczej, w przypadku spadku obrotów gospodarczych lub pogorszenia płynności finansowej osób prowadzących tę działalność w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

1a. Rada gminy w uchwale, o której mowa w ust. 1 może zdecydować o częściowym lub całkowitym zwolnieniu z podatku, w zależności od stopnia spadku obrotów gospodarczych lub stopnia pogorszenia płynności finansowej.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), w drodze zarządzenia, może przedłużyć terminy płatności rat podatku od nieruchomości, płatnych w kwietniu, maju i czerwcu 2020 r., nie dłużej niż do 30 września 2020 r., należnych od gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, zajętych na określone rodzaje działalności gospodarczej, w przypadku spadku obrotów gospodarczych lub pogorszenia płynności finansowej osób prowadzących tę działalność w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

2a. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się zmniejszenie sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym obliczone jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego pierwszy dzień zwolnienia, w porównaniu do łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

2b. Przez pogorszenie płynności finansowej rozumie się zwiększenie udziału przeterminowanych należności z tytułu sprzedaży towarów lub usług w stosunku do wszystkich należności z tego tytułu, według stanu na koniec miesiąca kalendarzowego w okresie przypadającym po lutym 2020 r. w stosunku do stanu z tego samego miesiąca z 2019 roku.

3. Gminie przysługuje z budżetu państwa zwrot utraconych dochodów w związku z wprowadzeniem zwolnienia z podatku od nieruchomości spowodowanym negatywnymi konsekwencjami ekonomicznymi z powodu COVID-19 .”

16) w art. 15x ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) w każdym systemie czasu pracy, jeżeli jest to uzasadnione przyczynami obiektywnymi lub technicznymi lub dotyczącymi organizacji pracy, okres rozliczeniowy może być przedłużony, nie więcej jednak niż do 3 miesięcy, przy zachowaniu ogólnych zasad dotyczących ochrony bezpieczeństwa i zdrowia pracowników.”

17) W art. 15zf po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Warunki i tryb wykonywania pracy w ramach równoważnego systemu czasu pracy ustala się na zasadach określonych w ust. 4 w terminie dwóch dni od dnia poinformowania przez pracodawcę o zamiarze wprowadzenia równoważnego systemu czasu pracy. Jeżeli warunki i tryb wykonywania pracy w ramach równoważnego systemu czasu pracy nie zostaną ustalone w tym terminie, pracodawca ustala je samodzielnie. Przepisy ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio”.

18) art. 15zn dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 wójt (burmistrz, prezydent miasta), może wydać na czas trwania zagrożenia epidemicznego albo epidemii przepisy porządkowe, o których mowa w art. 41 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, przy czym nie stosuje się przepisów ust. 3 i 4 tego artykułu.”;

19) po art. 15zzc dodaje się art. 15zzca w brzmieniu:

„Art. 15zzca 1. Koszty stałe przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców dofinansowane są z budżetu państwa do kwoty nieprzekraczającej 40 tys. złotych miesięcznie przez okres 6 miesięcy.

2. Kosztami stałymi, o których mowa w ust. 1, są w szczególności:

- 1) zapłata za dostarczanie paliw gazowych lub energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 2) zapłata za świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374);

- 3) zapłata za zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2019 r. poz. 1437 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284);
- 4) czynsz w rozumieniu art. 669 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
- 5) rata leasingu i składka z tytułu ubezpieczenia rzeczy od jej utraty w czasie trwania leasingu w rozumieniu art. 709¹ i art. 709⁶ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

3. Koszty stałe finansowane są ze środków budżetu państwa na pisemny wniosek przedsiębiorcy.

4. Finansowania udziela minister właściwy do spraw gospodarki.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki może powierzyć udzielanie finansowania wojewodom.

6. Środki budżetu państwa przeznaczone na finansowanie kosztów stałych przedsiębiorcy są przekazywane wojewodom przez ministra właściwego do spraw gospodarki w drodze dotacji celowej.

7. Dotacja, o której mowa w ust. 6, jest rozliczana na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określi warunki złożenia wniosku o finansowanie kosztów, o których mowa w ust. 1, oraz szczegółowe warunki finansowania kosztów, mając na względzie maksymalne uproszczenie procedury i zapewnienie wsparcia wszystkim potrzebującym przedsiębiorcom.”;

20) w art. 15zdd. ust 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Pożyczka może być udzielona do wysokości 50 000 zł.

4. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi w skali roku 0,01 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.”

21) w art. 15zdd dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Przepisy ust. 1–10 stosuje się odpowiednio do organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w rozumieniu art. 3 ust. 3

ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w zakresie, w którym prowadzą działalność pożytku publicznego.”;

22) po art. 15zzd dodaje się art. 15zzda w brzmieniu:

„Art. 15zzda. Do osób prowadzących działalność agroturystyczną polegającą na wynajmowaniu pokoi, sprzedaży posiłków domowych oraz na świadczeniu w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z pobytem turystów oraz osób, uzyskujących dochód, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 43 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.”;

23) art. 15zze:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Do przychodów na powyższe potrzeby wlicza się dotacje publiczne jedynie w zakresie w jakim przypadają na nie koszty pokryte z tych dotacji w wskazanych 2 kolejnych miesiącach kalendarzowych, o których mowa powyżej.”,

b) skreśla się ust. 8;

24) po art. 15zzzi dodaje się art. 15zzzj w brzmieniu:

„Art. 15zzzj. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania:

- 1) postanowienie, o którym mowa w art. 108b ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106), naczelnik urzędu skarbowego wydaje w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku;
- 2) naczelnik urzędu skarbowego może wydać zgodę na przekazanie środków, o których mowa w art. 108b ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, pomimo wystąpienia przesłanek wskazanych w art. 108b ust. 5 pkt 1 tej ustawy, jeżeli zaległości powstały w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu

epidemii; przepisu art. 108b ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług nie stosuje się.”;

25) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a Fundusz Płynności

Art. 30a. 1. Tworzy się Fundusz Płynności, zwany dalej „Funduszem”, którego celem jest wsparcie utrzymania płynności przez przedsiębiorców dotkniętych skutkami epidemii COVID-19, zwanej dalej „epidemią”, oraz ograniczeń działalności gospodarczej wprowadzonych w ramach walki z epidemią przez władze państwowe.

2. Fundusz działa jako wydzielony rachunek pieniężny w ramach Banku Gospodarstwa Krajowego, zwanego dalej „BGK”, o którym mowa w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 2144, 2217, z 2020 r. poz. 284), zwaną dalej „ustawą o BGK”.

3. Środki zgromadzone w Funduszu stanowią własność BGK i mogą być przeznaczone wyłącznie na cele wskazane w niniejszej ustawie.

4. Dyspozycji w zakresie środków zgromadzonych w Funduszu dokonuje zarząd BGK, zgodnie z zasadami wskazanymi w art. 10 ustawy o BGK.

Art. 30b.1. Przychodami Funduszu są środki pozyskane przez BGK z emisji obligacji przeznaczonych na Fundusz, zwanych dalej „obligacjami COVID-19”.

2. BGK dokonuje emisji obligacji COVID-19 pierwszego i piętnastego dnia każdego miesiąca, zwanych dalej „dniem emisji”, do czasu zakończenia stanu nadzwyczajnego związanego z epidemią, stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego, zwanego dalej „zakończeniem epidemii”.

3. Emisja obligacji COVID-19 może następować także po zakończeniu epidemii. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić w drodze rozporządzenia okres emisji obligacji COVID-19 po zakończeniu epidemii.

4. BGK przedstawia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych do dziesiątego i dwudziestego piątego dnia każdego miesiąca zapotrzebowanie na emisję obligacji COVID-19, w oparciu o dane dotyczące zgłoszeń przedsiębiorców o wsparcie w ramach Funduszu, dokonanych w okresie od 5 dnia poprzedzającego ostatni dzień emisji. Jeżeli dziesiąty lub dwudziesty piąty dzień miesiąca wypada w dniu ustawowo wolnym od pracy zapotrzebowanie,

o którym mowa w zdaniu poprzednim przedstawia się w pierwszym dniu roboczym po dziesiątym lub dwudziestym piątym dniu danego miesiąca.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Narodowego Banku Polskiego, zwanego dalej „NBP”, nie później niż w terminie dwóch dni roboczych od przedstawienia przez BGK zapotrzebowania, o którym mowa w ust. 4, warunki emisji, zwane dalej „warunkami emisji”, w tym wartość emisji i liczbę obligacji COVID-19 w danej emisji. Do decyzji, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – kodeks postępowania administracyjnego i ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Decyzja, o której mowa w zdaniu pierwszym niniejszego ustępu podlega natychmiastowemu wykonaniu.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udziela gwarancji wykupu obligacji COVID-19 na zasadach wskazanych w art. 3a ustawy o BGK. Przepisu art. 3a ust. 5 ustawy o BGK nie stosuje się.

7. Termin zapadalności obligacji COVID-19 i ich oprocentowanie określa minister właściwy do spraw finansów publicznych w decyzji o której mowa w ust. 5, przy czym termin zapadalności nie rozpoczyna biegu przed datą zakończenia epidemii. Oprocentowanie z tytułu obligacji COVID-19 nie przysługuje za okres do zakończenia epidemii i przez następne 3 miesiące.

8. Określając oprocentowanie obligacji COVID-19 minister właściwy do spraw finansów publicznych ma na względzie wskaźniki stóp procentowych NBP.

9. Dodatkowym zabezpieczeniem obligacji COVID-19 jest zastaw na wierzytelnościach nabytych przez BGK, zgodnie z art. 4 ust. 14.

10. Przychodami Funduszu mogą być także wpłaty z budżetu państwa, w tym budżetu środków europejskich oraz inne przychody.

Art. 30c.1. Obligacje COVID-19 oferowane są publicznie zgodnie z warunkami emisji. Przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych nie stosuje się.

2. Obligacje COVID-19 mogą być objęte przez uczestników rynku wyłącznie w dniu emisji.

3. Nieobjętą w dniu emisji pulę obligacji COVID-19 może objąć, w następnym dniu roboczym, NBP w ramach emisji waluty krajowej.

4. Obligacje nieobjęte zgodnie z ust. 2 i 3 podlegają umorzeniu z mocy prawa.

Art. 30d.1. Środki zgromadzone w Funduszu przeznacza się na pomoc finansową, zwaną dalej „pomocą płynnościową”, dla przedsiębiorców, o których mowa w art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, zwanych dalej „beneficjentami”:

1) którzy według lub na skutek aktów prawnych lub decyzji władz państwowych związanych z epidemią nie mogą prowadzić swojej podstawowej działalności lub działalność ta doznała daleko idących ograniczeń skutkujących istotnym spadkiem przychodów;

2) których podstawowa działalność polega na kontakcie z publicznością, a której prowadzenie nie jest niezbędne do walki z epidemią, i którzy z troski o zdrowie swoje, swoich klientów i pracowników lub współpracowników wstrzymali, zawiesili lub ograniczyli działalność ze skutkami wskazanymi w pkt 1;

3) których podstawowa działalność polega na kontakcie z publicznością, a której prowadzenie nie jest niezbędne do walki z epidemią, i którzy wskutek istotnego spadku popytu na ich usługi w związku z ograniczeniami nałożonymi na ich klientów doznali istotnego spadku przychodów.

2. Pomoc finansowa dla beneficjentów polega na udzieleniu im pożyczek lub otwarciu linii kredytowej przez BGK w ramach Funduszu, z przeznaczeniem na regulowanie następujących zobowiązań beneficjentów:

1) czynszów najmu lokali, w których prowadzona jest działalność objęta skutkami, o których mowa w ust. 1;

2) płatności dla dostawców towarów lub usług zamówionych przed ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego w zakresie COVID-19, związanych z przedmiotem działalności objętej skutkami, o których mowa w ust. 1;

3) płatności wynikających z innych, niż wskazane w pkt 1, zobowiązań o charakterze ciągłym, związanych z przedmiotem działalności objętej skutkami, o których mowa w ust. 1, których czasowe zawieszenie lub odroczenie nie jest możliwe zgodnie z umową zawartą przez beneficjenta przed ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego w zakresie COVID-19;

4) płatności z tytułu dostawy usług i towarów, zamówionych po ogłoszeniu stanu zagrożenia epidemicznego w zakresie COVID-19, których pozyskanie przez beneficjenta jest niezbędne dla utrzymania działalności objętej skutkami, o których mowa w ust. 1, lub dla wznowienia tej działalności po zakończeniu epidemii.

3. Beneficjent składa wniosek o:

1) udzielenie pożyczki, w przypadku o którym mowa w ust. 2 pkt 2 i 4;

2) otwarcie linii kredytowej, w przypadku o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 3.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, beneficjent załącza:

- 1) umowę lub zamówienie, z którego wynika zobowiązanie albo jakikolwiek dokument potwierdzającym istnienie zobowiązania;
 - 2) oświadczenie kontrahenta beneficjenta, zwanego dalej „kontrahentem”, o istnieniu i wymagalności zobowiązania, a w przypadku zobowiązań o charakterze ciągłym – o terminach wymagalności poszczególnych świadczeń pieniężnych wynikających z umowy, zawierające dane banku, zwanego dalej „bankiem kontrahenta”, oraz dane rachunku kontrahenta, zwanego dalej „rachunkiem kontrahenta”, przeznaczonego do obsługi zobowiązania;
 - 3) oświadczenie beneficjenta o poddaniu się egzekucji do kwoty wynikającej z udzielonej beneficjentowi pomocy;
 - 4) w przypadkach wskazanych w ust. 2 pkt 2 i 4 – faktury dotyczącej nabycia towaru lub usługi.
 - 5) oświadczenie o prawdziwości dokumentów i oświadczeń, wskazanych w pkt 1 – 4, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań.
5. Wniosek i dokumenty, o których mowa w ust. 3, mogą być złożone w formie elektronicznej lub dokumentowej. Kopie dokumentów, o których mowa w ust. 3 traktuje się jak oryginały. BGK dokonuje rejestracji wniosku wskazując datę i godzinę wpływu.
6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 3 ma skutki oświadczenia o poddaniu się egzekucji z aktu notarialnego, o którym mowa w art. 777 § 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – kodeks postępowania cywilnego.
7. BGK rozpoznaje wniosek niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia jego wpływu. Wnioski uwzględniane są w danym okresie do wyczerpania limitu pomocy płynnościowej, o którym mowa w ust. 15, przypadającego na dany okres.
8. Jeśli przesłanki wskazane w 1, 2 i 4 nie są spełnione, a także w przypadku wyczerpania limitu pomocy płynnościowej w danym okresie, BGK odmawia udzielenia pomocy. BGK ma prawo zwrócić się do beneficjenta o dodatkowe wyjaśnienia.
9. W przypadku akceptacji wniosku, BGK informuje beneficjenta, kontrahenta i bank kontrahenta, drogą elektroniczną o akceptacji wniosku, przekazując kopie dokumentacji przedstawionej wraz z wnioskiem. Bank kontrahenta w tym samym lub następnym dniu roboczym potwierdza BGK istnienie rachunku kontrahenta.
10. W przypadkach wskazanych w ust. 2 pkt 2 i 4 BGK dokonuje przelewu kwoty wskazanej we wniosku na rachunek kontrahenta w terminie wymagalności zobowiązania beneficjenta, nie wcześniej jednak niż następnego dnia roboczego po przekazaniu informacji, o której mowa w ust. 9 zdanie drugie, przez bank kontrahenta.
11. W przypadku wskazanym w ust. 2 pkt 1 i 3 kontrahent przekazuje bankowi kontrahenta kopie wystawionych faktur, wynikających z zobowiązania, objętego pomocą. Bank kontrahenta

w kolejnym dniu roboczym weryfikuje zgodność faktury z dokumentami, o których mowa w ust. 9. W przypadku poprawnie wystawionej faktury, bank kontrahenta przekazuje, w drodze elektronicznej, BGK dyspozycję wypłaty środków wynikających z faktury. BGK dokonuje przelewu kwoty wskazanej we wniosku na rachunek kontrahenta w terminie wymagalności zobowiązania beneficjenta.

12. Uruchomienie środków z tytułu pożyczki i linii kredytowej, o których mowa w ust. 3, skutkuje nabyciem przez BGK wierzytelności względem beneficjenta. BGK przekazuje beneficjentowi co dwa tygodnie, w drodze elektronicznej, informację o saldzie zobowiązań beneficjenta wobec BGK.

13. Uruchomienie środków z tytułu pożyczki i linii kredytowej, o których mowa w ust. 3, skutkuje zwolnieniem beneficjenta z zobowiązania wobec kontrahenta.

14. Nabywcy obligacji COVID-19 przysługuje ustawowe prawo zastawu na całości wierzytelności nabytych przez BGK w ramach Funduszu, do wysokości wierzytelności wynikających z nabytych obligacji COVID-19.

15. Na każdy miesiąc kalendarzowy przypadają dwa okresy udzielania pomocy płynnościowej, rozpoczynające się w dniu następującym pod każdym dniu emisji. Dla każdego z okresów udzielania pomocy płynnościowej obowiązuje limit pomocy płynnościowej, wyznaczony wysokością środków pieniężnych pozyskanych w dniu emisji.

Art. 30e.1. Spłata zobowiązania beneficjenta względem BGK następuje w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia epidemii.

2. Do dnia upływu terminu wskazanego w ust. 1 beneficjent zwolniony jest z oprocentowania.

3. Na wniosek beneficjenta BGK rozłoży spłatę zobowiązania, o którym mowa w ust. 1, na 12 równych miesięcznych rat. Do każdej raty doliczane jest oprocentowanie w wysokości stopy referencyjnej ustalonej przez NBP, powiększonej o jeden procent, naliczane od daty wskazanej w ust. 1.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek beneficjenta, BGK może rozłożyć spłatę zobowiązania na okres dłuższy niż określony w zdaniu pierwszym ust. 3. Zdanie drugie ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 30f. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia rodzaje działalności gospodarczej, kwalifikujące się do pomocy w ramach Funduszu zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 i 3, mając na względzie potrzebę zabezpieczenia płynności przedsiębiorców szczególnie dotkniętych skutkami epidemii.

Art. 30g. Pierwsza emisja obligacji COVID-19 następuje 15 kwietnia 2020 r. Zgłoszenia przedsiębiorców, stanowiące podstawę ustalenia zapotrzebowania dla pierwszej emisji, przyjmowane są od dnia wejścia w życie ustawy do 10 kwietnia 2020 r.”.

26) art. 31f otrzymuje brzmienie:

„Art. 31f. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii kredytodawca lub finansujący może zawiesić przedsiębiorcy, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, nie krócej niż do 1 lipca 2020 r. obowiązek spłat:

- 1) rat kredytów zaciągniętych w związku z działalnością przedsiębiorstwa;
 - 2) rat wynagrodzenia przysługującego finansującemu, w rozumieniu art. 709¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, w związku z zawartą umową leasingu.
2. Zawieszenie rat, o którym mowa w ust. 1, następuje po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia kredytodawcy lub finansującemu.
3. Okres spłaty kredytu lub czas trwania umowy leasingu przedłuża się o okres zawieszenia spłat.”;

27) skreśla się art. 31g;

28) art. 31h otrzymuje brzmienie:

„Art. 31h. W przypadku gdy organizator turystyki, o którym mowa w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, nie dokonał zwrotu poniesionych przez podróżnego opłat lub wpłat, o których mowa w art. 47 ust. 4 lub w art. 47 ust. 5 tej ustawy, a termin ich zwrotu przypadałby po dniu 1 marca 2020 r przepisy art. 15k stosuje się odpowiednio.”

29) po art. 31zk dodaje się art. 31zka w brzmieniu:

„Art. 31zka 1. W latach 2020 i 2021 gminy mogą przeznaczyć na działania związane z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 środki z opłat, o których mowa w art. 11¹, art. 18 i art. 18¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277).

2. W latach 2020 i 2021 jednostki samorządu terytorialnego nie dokonują wpłat do budżetu państwa, o których mowa w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2020 poz. 23 i 374).

3. W latach 2020 i 2021 w celu ustalenia części wyrównawczej subwencji ogólnej oraz kwoty, o której mowa w art. 21a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, do dochodów które jednostka samorządu terytorialnego może uzyskać, nie zalicza się skutków finansowych, wynikających z udzielenia ulg podatkowych i ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 15p, a także ulg i zwolnień w podatkach lokalnych, udzielonych podatnikom dotkniętym negatywnymi konsekwencjami ekonomicznymi z powodu COVID-19.

4. W 2020 r. organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może zawiesić realizację budżetu obywatelskiego, a także przygotowania do budżetu obywatelskiego na rok 2021.”;

30) art. 31zo otrzymuje brzmienie:

„Art. 31zo. 1. Płatnik składek na ubezpieczenie społeczne będący mikroprzedsiębiorcą, małym albo średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który nie prowadzi działalności albo odnotował spadek przychodów w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. na skutek oraz w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, jest zwolniony z obowiązku płatności należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 i 321)

– za okres od 1 kwietnia 2020 r. do 31 maja 2020 r.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, w celu uzyskania zwolnienia składa do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek wraz z oświadczeniem o fakcie nieprowadzenia działalności albo odnotowaniu spadku przychodów w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii.

3. Oświadczenie przedsiębiorcy może złożyć w postaci elektronicznej.”,

31) skreśla się art. 31zp;

32) po art. 31zzd dodaje się art. 31zze w brzmieniu:

Art. 31zze. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego od płatników będących przedsiębiorcami w rozumieniu w art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców nie pobiera się zaliczek na podatki ani podatków określonych w art. 2 § 1 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa.

2. Od niepobranых zaliczek na podatki lub podatków nie nalicza się odsetek za zwłokę, ani nie stanowią zaległości podatkowej w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 9 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa. Przepisów rozdziału 5 i 6 ustawy z dnia 9 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa nie stosuje się.

3. Jeżeli niepobrana zaliczka na podatek lub podatek, o którym mowa w ust. 1 stanowią dochód jednostek samorządu terytorialnego jednostkom samorządu terytorialnego wypłaca się odpowiednią rekompensatę z budżetu państwa. Sposób wypłacenia rekompensaty oraz sposób jej obliczenia określa rozporządzenie wydane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Po zakończeniu okresu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego niepobrane zaliczki na podatki lub podatki, o których mowa w ust. 1 podlegają uregulowaniu w terminie określonym w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jednak nie wcześniej niż w 90 dni po zakończeniu okresu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego”;

33) po art. 31zze dodaje się art. 31zzf w brzmieniu:

„Art. 31zzf. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek przedsiębiorcy działającego w specjalnej strefie ekonomicznej, o której mowa w ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 482 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284), po zasięgnięciu opinii zarządzającego strefą, może zmienić zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy uprawniające do korzystania z pomocy publicznej, o którym mowa w art. 16 tej ustawy, znosząc z dniem 1 kwietnia 2020 r. limit zatrudnienia określony w zezwoleniu w odniesieniu do przedsiębiorcy, który na skutek epidemii COVID-19 musiał częściowo wstrzymać działalność, lub obniżyć przychody w dwóch kolejnych następujących po

sobie miesiącach o minimum 20% w porównaniu do średniomiesięcznych przychodów osiągniętych w 2019 r.

2. Warunkiem uzyskania zmiany zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, jest utrzymywanie przez przedsiębiorcę limitu zatrudnienia wskazanego w posiadanym zezwoleniu do dnia 31 marca 2020 r.”;

34) po art. 31zzf dodaje się art. 31zzg w brzmieniu:

„Art. 31zzg. W przypadku wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stan epidemii, o którym mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, 1495, z 2020 r. poz. 284, 322, 374.), zawiesza się stosowanie przepisów Ustawa z dnia 21 lutego 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2019 poz. 730).”

35) po art. 31zzg dodaje się art. 31zzh w brzmieniu:

„Art. 31zzh. W przypadku wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stan epidemii, o którym mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, 1495, z 2020 r. poz. 284, 322, 374.) obowiązek wynikający z art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 645 i 1590 oraz z 2020 r. poz. 60) spełnia Zakład Ubezpieczeń Społecznych”

Art. 2

W ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze:

- 1) w art. 36 po §8 dodaje się § 9 – 12 w brzmieniu:

„§9. Zarząd lub Rada Nadzorcza może zarządzić podjęcie określonej uchwały przez walne zgromadzenie na piśmie albo przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

§10. Uchwała walnego zgromadzenia może być podjęta, jeżeli wszyscy członkowie zostali zawiadomieni o głosowaniu na piśmie albo przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Uchwała może być również wynikiem głosów częściowo oddanych na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

§11. Przy obliczaniu kworum uwzględnia się członków uczestniczących przez oddanie głosu na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

§12 Głosowanie w trybie określonym w § 9 – 11 może być przeprowadzone niezależnie od postanowień statutu spółdzielni.”;

2) w art. 37 po § 4 dodaje się §5 w brzmieniu:

„§5. Przepisy art. 36 § 10 – 12 stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 40 po § 2 dodaje się § 3 brzmieniu:

„§3. Zawiadomienia, o których mowa w § ,1 albo zgłoszenia żądań, o których mowa w §2, zgłoszenia żądania, mogą zostać dokonane przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.”;

4) w art. 46a dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Przepisy art. 35 § 4¹–5 stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 59 w § 1 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Przepisy art. 35 § 4¹–5 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 3

W ustawie z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 1491) w art. 5 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do korzystania ze środków komunikacji elektronicznej w głosowaniu władz fundacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1a– 1d ustawy z dnia 24 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach.”.

Art. 4

W ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz.U. z 2019 r. poz. 713) w art. 10 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Jeżeli członkowie władzy stowarzyszenia wyrazili na to zgodę w formie dokumentowej, głosowanie poza posiedzeniami władz stowarzyszenia może odbywać się z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej.

1b. Możliwość udziału w posiedzeniu władz stowarzyszenia przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej jest wskazana w zawiadomieniu o tym zebraniu, zawierając dokładny opis sposobu uczestnictwa i wykonywania prawa głosu.

1c. Wykorzystanie środków komunikacji elektronicznej w głosowaniach na posiedzeniach władzy stowarzyszenia odbywa się przy zapewnieniu co najmniej:

- 1) transmisji obrad posiedzenia w czasie rzeczywistym;
- 2) dwustronnej komunikacji w czasie rzeczywistym, w ramach której członek władzy stowarzyszenia może wypowiadać się w toku obrad;
- 3) wykonywania osobiście lub przez pełnomocnika prawa głosu przed lub w toku posiedzenia.

1d. Wykorzystanie środków komunikacji elektronicznej w głosowaniach na oraz poza posiedzeniami władz stowarzyszenia może podlegać odmiennym uregulowaniom w tym ograniczeniom w statucie stowarzyszenia. Statut stowarzyszenia może też wprost wyłączyć możliwość stosowania powyższych przepisów w stowarzyszeniu.”.”;

Art. 5

W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 333) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 13c dodaje się art. 13ca i art. 13cb w brzmieniu:

„Art. 13ca. W przypadku wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374), organ podatkowy przyznaje podatnikowi ulgę w podatku rolnym przez zaniechanie jego ustalenia albo poboru w całości.

Art. 13cb. Różnicę w wysokości udziału we wpływach z podatku rolnego pokrywa się z budżetu państwa.”;

- 2) w art. 13d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienia i ulgi podatkowe określone w art. 12 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz pkt 8–13, a także w art. 13b i 13ca stosuje się z urzędu, a pozostałe zwolnienia i ulgi podatkowe na podstawie decyzji wydanej na wniosek podatnika.”.”;

Art. 6

W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174) w art. 14:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który wskutek choroby jest niezdolny do pracy nieprzerwanie przez co najmniej 3 dni.”;

2) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi, po zasięgnięciu opinii Rady Rolników, może określić, w drodze rozporządzenia, wysokość zasiłku

chorobowego uwzględniając stan finansów funduszu składkowego.

9. Wysokość zasiłku chorobowego, o którym mowa w ust. 8 nie może być niższa niż 50 zł za każdy dzień czasowej niezdolności do pracy.”;

Art. 7

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.13)) art. 52o otrzymuje brzmienie:

„Art. 52o. 1 Osoby fizyczne, będące przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w okresie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-Cov-2 zwalnia się z obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy, po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 3 i 4.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych płaconych przez osoby fizyczne jako płatnicy.

3. Prawo do zwolnienia przysługuje przedsiębiorcy, który w czasie trwania stanu epidemicznego spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa

1) nie prowadzi działalności gospodarczej;

2) prowadzi działalność gospodarczą w ograniczonym stopniu ze względu na zakazy wprowadzone w związku wprowadzonym stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii oraz nastąpił spadek przychodów w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r.

4. Osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1, składa oświadczenie do właściwego organu podatkowego.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, stanowi pomoc de minimis.”;

Art. 8

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych art. 38i otrzymuje brzmienie:

„Art. 38i. 1. Osoby prawne, będące przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w okresie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 zwalnia się z obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy, po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 3 i 4.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych płaconych przez osoby prawne jako płatnicy.

3. Prawo do zwolnienia przysługuje osobie prawnej, która w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego

rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2:

- 1) nie prowadzi działalności gospodarczej;
- 2) prowadzi działalność gospodarczą w ograniczonym stopniu ze względu na zakazy wprowadzone w związku wprowadzonym stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii oraz nastąpił spadek jego przychodów w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r.

4. Osoba prawna, o której mowa w ust. 1, składa oświadczenie do właściwego organu podatkowego.

5. Zwolnienie, o których mowa w ust. 1, stanowią pomoc de minimis.”;

Art. 9

W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 266 i 321) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust 1 nie dotyczy osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy.”;

- 2) w art. 11 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1a.”;

3) w art. 12 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Dobrowolnie ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają na swój wniosek osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1a.”;

4) w art. 13 w pkt 4 na końcu dodaje się wyrazy „, przy czym nie dotyczy to osób, o których mowa w art. 6 ust. 1a.”;

Art. 10

W ustawie z dnia 13 listopada z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 23 i 374) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Subwencja ogólna jest uzupełniana o część rekompensującą, która obejmuje dochody utracone w wyniku stosowania ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374).

2. Kwotę części rekompensującej, o której mowa w ust. 1, określa dla każdego roku budżetowego ustawa budżetowa.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb przyznawania jednostkom samorządu terytorialnego części rekompensującej, o której mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie przejrzystości procedury oraz ciągłości finansowania zadań jednostki samorządu terytorialnego.”;

Art. 11

W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 80 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do czasu ukończenia studiów przez osoby przyjęte na studia na dany rok akademicki uczelnia nie może wprowadzać nowych opłat, ani zwiększyć wysokości ustalonych opłat, za wyjątkiem ich waloryzacji w granicach obwieszczanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych. Nie dotyczy to zwiększania wysokości opłat za prowadzenie zajęć nieobjętych programem studiów oraz za korzystanie z domów studenckich i stołówek studenckich.”;

2) w art. 88 uchyla się ust. 4 i 5;

3)w art. 93:

- a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie „Świadczenia, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 4 i art. 359 ust. 1:”,
- b) uchyla się ust. 4;

4)art. 94 otrzymuje brzmienie:

„Art. 94. 1. Student, który otrzymuje stypendium rektora, albo się o nie ubiega powiadamia uczelnię o wystąpieniu okoliczności powodującej utratę prawa do stypendium na podstawie art. 93 ust. 2 i 3.

2. Decyzja o przyznaniu świadczenia, o którym mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1–4, wygasa z ostatnim dniem miesiąca, w którym student został skreślony z listy studentów na kierunku studiów, na którym otrzymywał świadczenie, a decyzja o przyznaniu stypendium rektora także z ostatnim dniem miesiąca, w którym student utracił prawo do jego otrzymywania z powodu uzyskania tytułu zawodowego, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 2 i ust. 3, albo upłynął okres, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 1.”;

5) w art. 98 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. O kredyt studencki może się także ubiegać student, którego przeciętny miesięczny dochód na osobę w rodzinie w roku złożenia wniosku uległ zmniejszeniu z powodu utraty dochodu w rozumieniu art. 3 pkt 23 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111) – na podstawie dochodu, o którym mowa w ust. 1 pomniejszonego o dochód utracony.”;

6) w art. 103 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wysokość miesięcznych transz kredytu studenckiego, z uwzględnieniem zasady, że miesięczna transza kredytu może zostać zwiększona, jeżeli student wnosi opłaty za studia.”;

Art. 12

W ustawie z dnia z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043, 1495.) w art. 92 wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 pkt 1otrzymuje brzmienie:

„1) choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną – pracownik zachowuje prawo do 80% wynagrodzenia, chyba że obowiązujące u danego pracodawcy przepisy prawa pracy przewidują wyższe wynagrodzenie z tego tytułu;”

§ 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Za czas niezdolności do pracy, o której mowa w § 1, pracownikowi przysługuje zasiłek chorobowy na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”

Art. 13

w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170.) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 12 ust. 4 wprowadza się ust. 5 w brzmieniu:

„5. 1) W przypadku wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stan epidemii, o którym mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, 1495, z 2020 r. poz. 284, 322, 374.), organ podatkowy przyznaje podatnikowi ulgę w podatku od środków transportowych przez zaniechanie jego ustalenia albo poboru.

2) Różnicę w wysokości udziału we wpływach z podatku od środków transportowych pokrywa się z budżetu państwa.

2) po art. 15 ust. 3 wprowadza się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stan epidemii, o którym mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, 1495, z 2020 r. poz. 284, 322, 374.), zwalnia się z pobierania opłaty targowej.”

Art. 14

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uzasadnienie

Przyjęta przez Sejm ustawa z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw nie wprowadza rozwiązań, które pozwolą zachować miejsca pracy. Rozwiązania są niewystarczające zarówno w zakresie oczekiwań pracowników jak i pracodawców.

Sytuacja, w której obecnie znajduje się gospodarka światowa powoduje przyjmowanie przez rządy państw pakietów pomocowych. Propozycja polskiego rządu jest daleko niewystarczająco, co szczególnie widoczne jest po zestawieniu z innymi państwami. Niemcy: od 814 mld dol. do 1,2 biliona dol., USA: 2 biliony dol., Wielka Brytania: 417 mld dol., Francja: do 330 mld dol., Hiszpania: 220 mld dol.. Jak wskazują eksperci z zapowiedzi 212 mld dla polskiej gospodarki, realna pomoc to 38 mld zł, czyli nieco ponad 9 mld dol..

Zdaniem przedsiębiorców najważniejszym celem uchwalonych ustaw powinno być zapewnienie firmom płynności finansowej i ochrona miejsc pracy, aby mogły one na bieżąco regulować swoje zobowiązania i nie pogłębiać kryzysu oraz nie eskalować go na inne branże. Wielu przedsiębiorców już nie ma środków na wypłatę wynagrodzeń i zobowiązania publiczno-prawne. Tymczasem, jak wskazują Pracodawcy RP, brakuje przede wszystkim zdecydowanych rozwiązań utrzymujących płynność finansową przedsiębiorstw a jej brak grozi falą upadłości, likwidacją miejsc pracy i ograniczeniem wpływów do budżetu w wymiarze długofalowym.

Celem proponowanej regulacji jest wprowadzenie rozwiązań wspierających pracowników i pracodawców. Proponuje się wprowadzenie bezpośredniej pomocy finansowej na dopłaty do wynagrodzeń dla pracowników zagrożonych zwolnieniami, gdy pracodawcy pogorszyły się warunki prowadzenia działalności gospodarczej. Przy odnotowywanym spadku obrotów gospodarczych przedsiębiorca ponosi koszty zatrudnienia pracowników, nawet jeżeli nie wytwarza żadnych dóbr czy usług. W takim przypadku przedsiębiorca zwykle decyduje się zredukować zatrudnienie, co związane jest jednak z dodatkowymi kosztami i może doprowadzić przedsiębiorcę do upadłości. Zwolnienia pracowników powodują wzrost bezrobocia, co generuje dodatkowe koszty budżetu państwa, Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Funduszu Pracy. Należy pamiętać, że na podstawie decyzji rządu niektóre branże zostały całkowicie wyłączone z działalności gospodarczej. Pomoc dla nich jest obowiązkiem Państwa.

Dzięki przyznanym przedsiębiorcy świadczeniom na dopłaty do wynagrodzeń dla pracowników zagrożonych zwolnieniami:

- 1) obniżeniu mogą ulec koszty pracy, a przez to może poprawić się sytuacja finansowa przedsiębiorcy w okresie spowolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego,
- 2) utrzymany zostanie poziom zatrudnienia, a przez to gotowość do podjęcia działalności w przypadku poprawy koniunktury, oraz
- 3) utrzymana zostanie konkurencyjność prowadzonej działalności.

Ponadto okres wypłaty świadczeń może być wykorzystany przez przedsiębiorcę na dostosowanie prowadzonej działalności do zmieniających się warunków.

Projektodawcy proponują ponadto wprowadzenie dodatkowych środków dla przedsiębiorców, na zatrudnienie pracownika na tzw. zastępstwo, w sytuacji, gdy pracownik został poddany przymusowej kwarantannie czy hospitalizacji. Środki, które otrzyma przedsiębiorca będą mogły być przeznaczone na zastępstwo, które w sytuacji większej ilości pracowników przebywających na przymusowych badaniach może okazać się niezbędna dla zachowania ciągłości funkcjonowania przedsiębiorca.

Analogiczne rozwiązania proponuje się wprowadzić dla rolników. Rolnikowi, domownikowi, w sytuacji objęcia obowiązkową kwarantanną, nadzorowi epidemiologicznemu lub hospitalizacją w związku z COVID-19, przysługuje zasiłek w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę. Szczególnie rodzinne gospodarstwa są narażone na zaprzestanie produkcji w sytuacji, gdy rolnik prowadzi je sam lub ze współmałżonkiem. Przymusowa hospitalizacja może wpłynąć szczególnie negatywnie na gospodarstwa związane z chowem zwierząt.

Projektodawcy wprowadzili ponadto przepis, zgodnie z którym wprowadza się dobrowolność składek na ubezpieczenie społeczne na rzecz wprowadzenia systemu dobrowolnych składek (składki na: ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe) przez przedsiębiorców. Przedsiębiorcy obecnie są zobowiązani do opłacania składek co miesiąc, niezależnie od tego, czy działalność przedsiębiorcy generuje stratę czy zysk. W wielu przypadkach obowiązek opłaty składek ZUS w sytuacji zagrożenia epidemią może prowadzić do bankructwa przedsiębiorców.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom pracodawców proponuje się wprowadzenie Funduszu Płynności.

Według wstępnych szacunków Fundacji Kaleckiego polska gospodarka funkcjonuje w granicach 20-40% mocy produkcyjnych sprzed pandemii. Nie wiadomo jak długo potrwa gospodarczy *lockdown*. Jest to sytuacja absolutnie bezprecedensowa w najnowszej historii Polski, która wymaga szukania nadzwyczajnych środków, pozwalających na przetrwanie okresu przestoju jak największej ilości podmiotów gospodarczych. Według badania Konfederacji Lewiatan, przeprowadzonego w dniach 23-25 marca 2020 r. na próbie 800 przedsiębiorców 95% badanych odczuwa negatywne skutki pandemii dla swojego biznesu, 69% badanych planuje redukcje zatrudnienia, a 47% badanych może czekać na pomoc państwa maksymalnie trzy tygodnie, a potem zacznie zwalniać. Należy zaznaczyć w tym miejscu, że badanie zostało przeprowadzone przed wprowadzeniem kolejnych restrykcji nałożonych przez rząd oraz przed ogłoszeniem szeregu ważnych odczytów z gospodarki polskiej i światowej, mogących firmom uzmysłowić skalę nadchodzącego kryzysu oraz jego skutki dla ich biznesów. Powyższe dane prowadzą do konstatacji, że kryzys gospodarczy wywołany pandemią dotyka niemal wszystkich przedsiębiorców, a w związku z tym pomoc musi być jak najszersza, jak najszybsza i opierać się na wdrożeniu maksymalnie prostych środków zaradczych.

Zdaniem projektodawców w okresie przymusowego przestoju gospodarczego kluczową sprawą jest zachowanie płynności przedsiębiorstw. Bez zachowania płynności przedsiębiorcy utracą możliwość terminowego regulowania zobowiązań względem swoich kontrahentów, pracowników, a także regulowania danin publicznoprawnych. Konsekwencją braku płynności będzie powstanie zatorów płatniczych, a następnie fala upadłości przedsiębiorców i masowe zwolnienia.

Dlatego projektodawca proponuje zawieszenie poboru wszystkich podatków i opłat (a także zaliczek od tych danin), o których mowa w art. 2 § 1 ust. 1 i 3 ordynacji podatkowej od wszystkich przedsiębiorców oraz wprowadzenie pełnej dobrowolności w opłacaniu składek na ZUS dla wszystkich firm. Takie rozwiązanie znacząco ułatwiłoby firmom zachowanie płynności finansowej, a co za tym idzie miejsc pracy. Odprowadzenie podatków lub niepobranych zaliczek na podatki nastąpiłoby nie wcześniej niż w 90 dni po zakończeniu okresu stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego. Można określić, późniejszy termin na uregulowaniu podatków lub zaliczek od podatków, biorąc pod uwagę sytuację finansową przedsiębiorstw (rodzajów przedsiębiorstw biorąc pod uwagę ich wielkość lub przedmiot działalności gospodarczej wg klasyfikacji PKD) w okresie po pandemii, a także sytuację budżetu państwa. Będzie można rozłożyć zobowiązanie na raty lub odroczyć jego spłatę na późniejszy termin, wszystkim lub części przedsiębiorców. Należy zaznaczyć, że zdaniem projektodawców, że odroczenie terminu płacenia podatków powinno być wstępem do

abolicji dla przedsiębiorców obejmującej wszystkie lub większość danin publicznoprawnych za okres pandemii. Na tym etapie rozwoju pandemii jest jednak za wcześnie na wskazanie okresu oraz zakresu za jaki mogłaby nastąpić abolicja oraz jej wielkości (obejmującej np. 50% lub nawet 100% wysokości danin).

Podatki i opłaty, których zawieszenie proponuje projektodawca stanowią w części dochód jednostek samorządu terytorialnego. Aby nie uszczuplać dochodów samorządów projektodawca proponuje wypłacanie jednostkom samorządu terytorialnego rekompensat z budżetu państwa. Niepobrane podatki lub zaliczki na podatki nie będą stanowiły zaległości podatkowej, ani nie będą od nich naliczane odsetki.

W celu wsparcia utrzymania płynności przedsiębiorców projektodawca przewiduje powołanie Funduszu Płynności, działającego jako wydzielony rachunek pieniężny w ramach Banku Gospodarstwa Krajowego. Przychodami Funduszu Płynności będą przede wszystkim środki pochodzące z emisji obligacji COVID-19. Obligacje będą emitowane dwa razy miesiącu w okresie epidemii. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić w drodze rozporządzenia także dalszy okres emisji obligacji, w szczególności biorąc pod uwagę zapotrzebowanie na płynność przedsiębiorców po zakończeniu epidemii. Obligacje będą objęte gwarancją ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W przypadku nieuplasowania na rynku wszystkich obligacji danej emisji, nieobjętą pulę emisji będzie mógł w kolejnym dniu roboczym objąć Narodowy Bank Polski w ramach emisji waluty krajowej.

Środki z Funduszu Płynności przeznacza się na pomoc płynnościową dla przedsiębiorców, których działalność ucierpiała w wyniku pandemii koronawirusa. Pomoc finansowa dla przedsiębiorców polega na udzieleniu im pożyczek lub otwarciu linii kredytowej przez BGK w ramach Funduszu, z przeznaczeniem na regulowanie enumeratywnie wyliczonych w projekcie ustawy zobowiązań przedsiębiorców. Otwarcie linii kredytowej lub udzielenie pożyczki nastąpi po złożeniu wniosku wraz z załącznikami oraz po akceptacji wniosku przez BGK. BGK rozpoznaje wniosek niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia jego wpływu, co pozwoli na szybkie uruchomienie pomocy płynnościowej dla przedsiębiorców. W projekcie ustawy szczegółowo opisano mechanizm rozliczeń dokonywanych między beneficjentami, BGK a bankiem kontrahenta beneficjentów Funduszu.

Rodzaje działalności gospodarczej, uprawnione do pomocy płynnościowej ze środków Funduszu Płynności określi w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, mając na względzie przedsiębiorców z branż szczególnie dotkniętych skutkami pandemii. Rozporządzenie

wskazując przedsiębiorców uprawnionych do pomocy płynnościowej może bazować w szczególności na klasyfikacji PKD.

Splata zobowiązań przedsiębiorców względem Funduszu następowałaby nie wcześniej niż w 3 miesiące po zakończeniu epidemii. Oprocentowanie będzie doliczane dopiero po zakończeniu epidemii. Na wniosek przedsiębiorcy możliwe będzie rozłożenie zobowiązania na raty.

Klauzula dotycząca rozstrzygania wątpliwości faktycznych i prawnych wynikających ze stosowania ustawy z dnia na rzecz obywatela, przedsiębiorcy lub innych podmiotów wymienionych w proponowanym przepisie jest wzorowana na podobnych klauzulach z ordynacji podatkowej lub kodeksu postępowania administracyjnego. Ma na celu jak najpełniejsze zabezpieczenie praw podmiotów w niej wymienionych w ich relacjach z organami władzy publicznej.

Zwrot podatku VAT

Przy rozliczeniu deklaracji VAT podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego od dokonanych w danym okresie zakupów towarów i usług od podatku należnego z tytułu ich sprzedaży. W związku z tymi rozliczeniami może powstać nadwyżka podatku należnego nad naliczonym i wtedy kwota ta podlega wpłacie do urzędu skarbowego w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po okresie, za który się rozlicza.

Ustawodawca przewiduje 3 terminy zwrotu VAT:

60 dni – to termin podstawowy. Prawo do zwrotu przysługuje od momentu złożenia deklaracji. Nie ma tutaj znaczenia rodzaj dokonanych zakupów, stawka podatkowa sprzedawanych towarów i usług lub realizacja świadczenia usług czy też dostawy towarów za granicą kraju bez dokonywania sprzedaży opodatkowanej,

25 dni – to termin skrócony, o który może starać się podatnik spełniający określone przez przepisy warunki, jeśli zwrot dokonywany jest na rachunek bankowy podatnika oraz może się o niego starać podatnik bez spełnienia dodatkowych warunków, jeśli zwrot dokonywany jest na rachunek VAT.

180 dni – to termin wydłużony. Wybierany jest wówczas, gdy podatnik w danym okresie rozliczeniowym nie wykazał żadnej sprzedaży, ale zrealizował zakupy związane z działalnością opodatkowaną uprawniającą do odliczenia podatku naliczonego.

Proponuje się, aby postanowienie, o którym mowa w art. 108b ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, naczelnik urzędu skarbowego wydawał w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

Projektodawcy ponadto wprowadzają fundusz celowy na przeciwdziałanie skutkom rozprzestrzeniania się wirusa ze środków pochodzących z Unii Europejskiej, przekazanych w ramach programu Coronavirus Response Investment Initiative w wysokości 20 mld zł. Środki finansowe funduszu przeznacza się na wsparcie systemu opieki zdrowotnej w szczególności na:

- 1) zakup testów mających na celu stwierdzenie obecności wirusa SARS-CoV-2 u osób podejrzanych o zakażenie;
- 2) zakup wyrobów medycznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych, w szczególności środków ochrony indywidualnej dla pracowników ochrony zdrowia, którzy uczestniczą w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej osobom chorym na COVID-19 lub z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2;
- 3) zakup sprzętu medycznego, w tym wyposażenia stanowisk intensywnej terapii oraz mobilnych punktów badawczych, wykonujących testy stwierdzające obecność wirusa SARS-CoV-2;
- 4) dodatki do wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia.

Proponuje się zwolnienie z reżimu ustawy – Prawo zamówień publicznych zamówień udzielanych przez regionalne fundusze rozwoju, o których mowa w ustawie o samorządzie województwa, analogicznie jak w przypadku zamówień udzielanych przez Polski Fundusz Rozwoju S. A.

Rada gminy może wprowadzić, w drodze uchwały, zwolnienia od podatku od nieruchomości: gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, zajętych na określone rodzaje działalności gospodarczej, w przypadku spadku obrotów gospodarczych lub pogorszenia płynności finansowej osób prowadzących tę działalność w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

Proponuje się wprowadzenie do ustawy przepisów zapewniających finansowanie z budżetu państwa tzw. kosztów stałych przedsiębiorcy (w tym opłat za gaz, energię, świadczenie usług telekomunikacyjnych, zaopatrzenie w wodę, odprowadzanie ścieków, czynsz i raty leasingu) do kwoty nieprzekraczającej 40 tys. zł miesięcznie przez okres 6 miesięcy.

Projektodawcy wprowadzają możliwość stosowania przepisów dotyczących przedsiębiorców w odniesieniu do osób prowadzących działalność agroturystyczną, polegającą na wynajmowaniu pokoi, sprzedaży posiłków domowych oraz na świadczeniu w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z pobytem turystów

Zgodnie z projektem zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad zdrowym dzieckiem w wieku do ukończenia 12 lat w przypadku: w przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko z powodu COVID-19

Przewidziano przepisy epizodyczne związane z finansami jednostek samorządu terytorialnego w szczególności w odniesieniu do ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Wprowadzono również możliwość uzupełnienia subwencji ogólnej o część rekompensującą dochody utracone przez jednostkę samorządu terytorialnego w związku z epidemią COVID-19.

Umożliwiono korzystanie ze środków komunikacji elektronicznej przez władze fundacji, stowarzyszeń oraz spółdzielni.

Proponuje się wprowadzenie pożyczki w wysokości 50.000 zł dla przedsiębiorców. Przedsiębiorcy mogą wnioskować o niskooprocentowaną pożyczkę na prowadzenie działalności gospodarczej, np. na pokrycie kosztów wynajmu lokalu. Pożyczka wraz z odsetkami może zostać umorzona, jeśli przez 3 miesiące pracodawca nie zmniejszy stanu zatrudnienia.

Pożyczka będzie wypłacana jednorazowo, a okres jej spłaty nie może przekroczyć 12 miesięcy, przy czym rozpoczęcie spłaty pożyczki będzie następowało po trzymiesięcznym okresie karencji.

W przedmiocie podatku rolnego, którego podatnikami są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki bez osobowości prawnej, a będące właścicielami albo samoistnymi posiadaczami gruntów, użytkownikami wieczystymi gruntów lub posiadaczami gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego. A jego płatność dokonywana jest w 4 ratach proporcjonalnych do 15 marca, 15 maja, 15 września

i 15 listopada, proponuje się wprowadzenie umorzenia obciążeń finansowych związanych z podatkiem rolnym w okresie występowania stanu zagrożenia życia i zdrowia.

Projektodawcy proponują przesunięcie terminu płatności raty opłaty przekształceniowej.

Zasiłek chorobowy w obecnym stanie prawnym przysługuje ubezpieczonemu (rolnikowi, jego małżonkowi, domownikowi), który wskutek choroby jest niezdolny do pracy nieprzerwanie co najmniej przez 30 dni, nie dłużej jednak niż przez 180 dni. Jeżeli po wyczerpaniu 180-dniowego okresu zasiłkowego ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy, a w wyniku dalszego leczenia i rehabilitacji rokuje odzyskanie zdolności do pracy, okres zasiłkowy przedłuża się na czas niezbędny do jej przywrócenia, nie dłużej niż o dalsze 360 dni.

Od osób objętych ubezpieczeniem wypadkowym, chorobowym i macierzyńskim na wniosek (dobrowolnie) wymaga się nieprzerwanego okresu ubezpieczenia społecznego rolników przez co najmniej rok bezpośrednio przed wystąpieniem czasowej niezdolności do pracy, uzasadniającej nabycie prawa do zasiłku chorobowego, z wyjątkiem zasiłku chorobowego przysługującego z tytułu wypadku przy pracy rolniczej.

Zasiłek chorobowy przysługuje za każdy dzień niezdolności do pracy trwającej nieprzerwanie co najmniej 30 dni, nie dłużej jednak niż przez 180 dni. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą lub różnymi chorobami. Zasiłek chorobowy przysługuje za każdy dzień niezdolności do pracy, nie wyłączając dni wolnych od pracy. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Projektodawcy proponują aby zasiłek chorobowy został podwyższony do 50 zł oraz skróceniu uległ termin warunkujący skorzystanie z zasiłku do 3 dni.

Zasiłek chorobowy dla pracowników jest świadczeniem przysługującym osobie podlegającej ubezpieczeniu chorobowemu. Pracownicy, jako osoby podlegające ubezpieczeniu chorobowemu obowiązkowo, są nim objęci od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania. Pracownicze prawo do zasiłku chorobowego jest uzależnione od tego, kiedy powstała niezdolność do pracy oraz jak długo pracownik podlega ubezpieczeniu chorobowemu.

Zasiłek chorobowy jest wypłacany m.in. w sytuacji, gdy z powodu choroby pracownik nie może przystąpić do pracy. Otrzyma go także osoba, która nie może wykonywać pracy z powodu przebywania w stacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego w celu leczenia uzależnienia alkoholowego czy w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej w celu leczenia uzależnienia od środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Pracownik, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby po raz pierwszy w danym roku kalendarzowym, ma prawo do wynagrodzenia chorobowego. Jest ono wypłacane i finansowane przez pracodawcę i przysługuje za okres do 33 dni w roku kalendarzowym.

Zasada ta jest stosowana do pracowników, którzy nie ukończyli 50. roku życia. Jeżeli pracownik ukończył 50 lat, wówczas przysługuje mu wynagrodzenie za czas choroby łącznie do 14 dni w ciągu roku kalendarzowego.

Projektodawcy proponują aby to Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponosił koszty wypłaty zasiłku chorobowego od pierwszego dnia choroby.

Duże obciążenia dla pracodawców związane są z podatkiem od środków transportu. Przedmiotem opodatkowania są:

- samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton,
- samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton,
- ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton,
- ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton,
- przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego,
- przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego,

Podatnikami podatku od środków transportowych są:

- osoby fizyczne i osoby prawne będące właścicielami środków transportowych,

- jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, na które środek transportowy został zarejestrowany,
- posiadacze środków transportowych zarejestrowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako powierzone przez zagraniczną osobę fizyczną lub prawną podmiotowi polskiemu.

Proponuje się zawieszenie obowiązku podatkowego.

Aktualna sytuacja epidemiologiczna - stan epidemii ogłoszony na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, ma znaczenie dla możliwości funkcjonowania urzędów państwowych i instytucji użyteczności publicznej, które w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby COVID-19 zaczęły stosować przede wszystkim metody polegające na wykorzystywaniu środków umożliwiających komunikowanie się na odległość. Wyeliminowały też lub ograniczyły do absolutnie niezbędnego minimum działania podejmowane w bezpośrednim kontakcie z innymi osobami. Rozwiązania takie dotyczą zarówno sądownictwa powszechnego, jak i służb społecznych, których działanie wymaga podejmowania kontaktu z innymi osobami. W przyjętych rozwiązaniach legislacyjnych nie uwzględniono jednak kuratorów sądowych, których specyfika wykonywania obowiązków służbowych sprawia, że nawiązują oni kontakty z wieloma osobami, nie dysponując przy tym żadnymi informacjami na temat ich stanu zdrowia. Brak jest regulacji ustawowych, które sankcjonowałyby możliwość wykonywania zadań służbowych przez kuratorów sądowych przy wykorzystaniu środków komunikowania się na odległość, pozyskiwania i przetwarzania w takiej właśnie formie informacji od osób fizycznych, innych służb i instytucji.

Dlatego w celu zapewnienia ciągłości działania zespołów kuratorskich i kuratorów sądowych, możliwości wykonywania przez nich licznych zadań realizowanych na potrzeby sądu, prokuratury i innych uprawnionych podmiotów projektodawcy wprowadzają możliwość wykonywania czynności służbowych w następującej formie:

- 1) rozmowy telefoniczne lub rozmowy przeprowadzane z wykorzystaniem innego środka komunikacji na odległość,
- 2) pozyskiwanie dokumentów lub oświadczeń przedstawionych przez osobę lub osoby, których dotyczy postępowanie, a także członków ich rodzin, w szczególności w wersji elektronicznej,
- 3) zebranie informacji od podmiotów zobowiązanych do ich udzielania na podstawie obowiązujących przepisów,
- 4) wykorzystanie danych dostępnych w systemach teleinformatycznych.”;

Projekt ustawy powoduje konsekwencje finansowe dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Ze względu na wprowadzenie w Polsce stanu epidemii a właściwie stanu wyjątkowego, nawet wstępne oszacowanie skutków finansowych nie jest możliwe. Nie można przewidzieć, kiedy rozprzestrzenianie wirusa COVID-19 ulegnie ograniczeniu. Nie można przewidzieć, kiedy zostanie zniesione ograniczenie w swobodnym przemieszczaniu się ani kiedy zakłady pracy zamknięte decyzją rządu zostaną przywrócone do pracy.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy pozwoli zachować płynność finansową mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Warszawa, 6 kwietnia 2020 r.

BAS-WAPM-680/20
TRYB PILNY

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o utworzeniu prawdziwej Tarczy antykryzysowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Władysław Kosiniak-Kamysz)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2019 r. poz. 1028, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Poselski projekt ustawy o utworzeniu Prawdziwej Tarczy antykryzysowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw przewiduje nowelizację następujących ustaw:

1. z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych¹ (dalej: ustawa COVID-19),
2. z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze²,
3. z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach³,
4. z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach⁴,
5. z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym⁵,
6. z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników⁶,
7. z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych⁷,

¹ Dz. U. poz. 374, ze zm.

² Dz. U. z 2020 r. poz. 275.

³ Dz. U. z 2018 r. poz. 1491.

⁴ Dz. U. z 2019 r. poz. 713.

⁵ Dz. U. z 2020 r. poz. 333.

⁶ Dz. U. z 2020 r. poz. 174.

⁷ Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, ze zm.

8. z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych⁸,
9. z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych⁹,
10. z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego¹⁰,
11. z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce¹¹,
12. z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy¹²,
13. z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych¹³.

Większość zmian przewidzianych w projekcie dotyczy ustawy COVID-19. Przewidują one w szczególności wprowadzenie do niej zasady rozstrzygania na korzyść obywateli (a także m.in. obywateli państw UE i obywateli państw EFTA) oraz na korzyść przedsiębiorców niedających się rozstrzygnąć wątpliwości co do treści przepisów ustawy COVID-19 lub niedających się rozstrzygnąć wątpliwości co do stanu faktycznego pozostającego w związku z ustawą.

Ponadto projekt przewiduje dodanie przepisu, zgodnie z którym testy mające na celu stwierdzenie obecności SARS-CoV-2 (szybkie testy przesiewowe) u pacjentów podejrzanych o zakażenie koronawirusem SARS-CoV-2 będą mogły być wykonywane przez podmioty lecznicze niewpisane do wykazu, o którym mowa w art. 7 ustawy COVID-19. Testy przesiewowe miałyby być finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z budżetu państwa, przy czym minister właściwy do spraw zdrowia miałby określić w drodze rozporządzenia m.in. sposób i tryb finansowania tych testów.

Projekt ustawy przewiduje dodanie do ustawy COVID-19 nowych art. 9a i art. 9b. Wprowadzane przepisy dotyczą wykorzystywania środków finansowych pochodzących z UE, przekazywanych państwom członkowskim w ramach programu *Coronavirus Response Investment Initiative* (CRII). Projekt przewiduje, że z powyżej wskazanych środków zostanie utworzony fundusz celowy, który służyć ma celom przeciwdziałania skutkom rozprzestrzeniania się wirusa SARS-COV-2. Środki te, w wysokości 20 mld zł, mają być przeznaczone na wsparcie systemu opieki zdrowotnej, w szczególności na: zakup testów mających na celu stwierdzenie obecności wirusa SARS-CoV-2 u osób podejrzanych o zakażenie; zakup wyrobów medycznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych¹⁴, w szczególności środków ochrony indywidualnej dla pracowników ochrony zdrowia, którzy

⁸ Dz. U. z 2019 r. poz. 865, ze zm.

⁹ Dz. U. z 2020 r. poz. 266, ze zm.

¹⁰ Dz. U. z 2020 r. poz. 23, ze zm.

¹¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 85, ze zm.

¹² Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, ze zm.

¹³ Dz. U. z 2019 r. poz. 1170, ze zm.

¹⁴ Dz. U. z 2020, poz. 86, ze zm.

uczestniczą w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej osobom chorym na COVID-19 lub z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2; zakup sprzętu medycznego, w tym wyposażenia stanowisk intensywnej terapii oraz mobilnych punktów badawczych wykonujących testy stwierdzające obecność wirusa SARS-CoV-2; oraz dodatki do wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia, którzy uczestniczą w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej osobom chorym na COVID-19 lub z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2 (dalej: pracownicy ochrony zdrowia).

W myśl projektu ustawy, pracownikom ochrony zdrowia mają przysługiwać dodatki do wynagrodzeń, finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister zdrowia. Minister ten, na podstawie projektu ustawy, ma określić, w drodze rozporządzenia: wysokość dodatku do wynagrodzenia oraz sposób i tryb finansowania tego rodzaju dodatku.

Projekt przewiduje czasowe zawieszenie obowiązków wykonywania okresowych badań lekarskich i badań psychologicznych przewidzianych w ustawie z dnia 13 czerwca 2019 r o wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym¹⁵.

Projekt przewiduje, że przedsiębiorca, u którego nastąpi spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, będzie mógł zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników wykonujących pracę w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub objętych przestojem ekonomicznym w następstwie wystąpienia COVID-19. Przedsiębiorcom tym przysługiwać będą z FGŚP środki na opłacenie należnych od pracodawcy składek na ubezpieczenia społeczne pracowników, przy czym przez spadek obrotów gospodarczych projekt rozumie taki spadek sprzedaży towarów lub usług, który przekroczy określone w projekcie progi.

Proponuje się przesunięcie terminu wnoszenia w 2020 r. opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego.

Projekt przewiduje rozszerzenie możliwości udzielania wsparcia finansowego, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 12 miesięcy po ich odwołaniu, dla osób lub jednostek organizacyjnych, w sytuacji, gdy ich działalność twórcza lub artystyczna nie może być kontynuowana w obecnej formie z uwagi na obowiązujące ograniczenia nakazy i zakazy spowodowane epidemią.

Projekt przewiduje modyfikację zasad zwalniania przez radę gminy z podatku od nieruchomości: gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

¹⁵ Dz. U. poz. 1214.

Projekt przewiduje modyfikację dotyczącą długości okresów rozliczeniowych czasu pracy, określa zasady ustalania warunków i trybu wykonywania pracy w ramach równoważnego systemu czasu pracy.

Projekt przewiduje możliwość dofinansowania z budżetu państwa określonych w projekcie kosztów stałych przedsiębiorcy. Dofinansowanie nie mogłoby przekroczyć kwoty 40 tysięcy zł. miesięcznie i byłoby udzielane na wniosek przedsiębiorcy. Ponadto maksymalna kwota pożyczki z Funduszu Pracy dla mikroprzedsiębiorców uległaby zwiększeniu do 50 000 zł, a jej oprocentowanie uległoby zmniejszeniu. Z analogicznych pożyczek mogłyby korzystać także organizacje pozarządowe.

Projekt przewiduje utworzenie Funduszu Płynności, którego celem ma być wsparcie utrzymania płynności przez przedsiębiorców dotkniętych skutkami epidemii COVID-19. Fundusz ma być wydzielonym rachunkiem pieniężnym w Banku Gospodarstwa Krajowego. Jego przychodami będą środki pozyskane przez BGK z emisji obligacji przeznaczonych na Fundusz. Przychodami Funduszu będą mogły być także wpłaty z budżetu państwa, w tym z budżetu środków europejskich oraz inne przychody. Środki Funduszu mają być przeznaczane m.in. na pomoc dla przedsiębiorców, którzy według lub na skutek aktów prawnych lub decyzji władz państwowych związanych z epidemią nie mogą prowadzić swej podstawowej działalności lub działalność ta doznała daleko idących ograniczeń skutkującym istotnym spadkiem przychodów, a także przedsiębiorców, których podstawowa działalność polega na kontakcie z publicznością, a której prowadzenie nie jest niezbędne do walki z epidemią i którzy z troski o swoje zdrowie lub zdrowie swoich klientów i pracowników wstrzymali, zawiesili lub ograniczyli działalność. Pomoc ma polegać na udzielaniu pożyczek i otwieraniu linii kredytowych z przeznaczeniem na określone w projekcie cele.

Płatnik składek na ubezpieczenie społeczne będący mikroprzedsiębiorcą, małym albo średnim przedsiębiorcą, który nie prowadzi działalności lub odnotuje spadek przychodów wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. na skutek oraz w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, będzie zwolniony z obowiązku płatności należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego od płatników będących przedsiębiorcami nie będzie pobierać się zaliczek na podatki ani podatków. Po ustaniu stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii lub stanu wyjątkowego niepobrane zaliczki i podatki zostaną uregulowane w terminie określonym w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Projekt przewiduje możliwość indywidualnego zmieniania zezwoleń na prowadzenie działalności na terenie specjalnej strefy ekonomicznej,

uprawnających do korzystania z pomocy publicznej.

Projekt przewiduje, w przypadku wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, zawieszenie stosowania przepisów ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE¹⁶.

Projektowane zmiany w ustawie o podatku rolnym dotyczą powszechnych ulg w tym podatku polegających na zaniechaniu jego ustalania albo poboru w całości.

Proponowane zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych zmierzają do zwolnienia osób fizycznych będących przedsiębiorcami z obowiązku płacenia, w okresie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, zaliczek na podatek dochodowy, w razie spełnienia przewidzianych w projekcie warunków. Jednym z nich jest spadek przychodów w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. Zwolnienie to ma stanowić pomoc de minimis. Analogiczne zwolnienia mają dotyczyć osób prawnych będących przedsiębiorcami.

Ustawa ma wejść w życie z dniem ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy uwzględnić art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) ustalające zasady przyznawania pomocy przedsiębiorstwom przez państwa członkowskie. Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w TfUE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową.

Zakaz udzielania pomocy państwa nie jest jednak bezwzględny. Zgodna z rynkiem wewnętrznym jest np. pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi (art. 107 ust. 2 lit. b TfUE). Ponadto za zgodną z rynkiem wewnętrznym może być uznana np. pomoc przeznaczona na zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego (art. 107 ust. 3 lit. b TfUE).

¹⁶ Dz. U. poz. 730.

Należy także przywołać komunikat Komisji z dnia 19 marca 2020 r. Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19¹⁷. Komunikat został zmieniony komunikatem Komisji z 4 kwietnia 2020 r. Zmiany w tymczasowych ramach środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19¹⁸. W obu komunikatach Komisja prezentuje swoje podejście do pomocy państwa udzielanej w okresie i w związku z epidemią COVID-19 oraz warunki, które taka pomoc musi spełniać, by zostać przez Komisję uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem.

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swoich uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Jeżeli uzna, że plan nie jest zgodny z rynkiem wewnętrznym, wszczyna niezwłocznie procedurę wyjaśniającą. Państwo członkowskie nie może wprowadzić w życie projektowanych środków, dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej w trybie rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej¹⁹.

Wykonaniu art. 108 ust. 3 TfUE służy, na gruncie polskiego prawa krajowego, ustawa z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej²⁰. Stosownie do art. 12 ust. 1 tej ustawy, projekty programów pomocowych (programem pomocowym jest np. projekt ustawy przewidujący udzielanie pomocy publicznej) wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK). Opinie te zawierają m.in. stanowisko czy projekt przewiduje udzielanie pomocy publicznej, stanowisko w sprawie zgodności pomocy publicznej ze rynkiem wewnętrznym, propozycje zmian przedstawione w celu zapewnienia zgodności postanowień projektu ze wspólnym rynkiem, stanowisko w sprawie obowiązku notyfikacji projektu. Podmioty właściwe do wystąpienia z wnioskiem o wydanie opinii określa art. 13 ustawy – z wnioskiem takim występuje organ administracji publicznej opracowujący projekt programu pomocowego. Natomiast w przypadku projektu ustawy będącej programem pomocowym opracowanym przez podmiot niebędący organem administracji publicznej (art. 16a ustawy), o opinię i przekazanie do Komisji projektu, w celu dokonania jego notyfikacji, występuje organ właściwy na podstawie Regulaminu Sejmu. Organem tym jest Marszałek Sejmu (art. 10 ust. 1 pkt 10a regulaminu Sejmu). Wniosek jest kierowany do Prezesa UOKiK. Decyzję w sprawie dokonania notyfikacji podejmuje, po zapoznaniu się z opinią Prezesa UOKiK, Rada Ministrów (art. 16 ust. 2 ustawy). Prezes UOKiK, za pośrednictwem Stałego Przedstawicielstwa

¹⁷ Dz. Urz. UE C 91I z 20.3.2020 r., s. 1.

¹⁸ Dz. Urz. UE C 112I z 4.4.2020 r., s.1.

¹⁹ Dz. Urz. UE L 248 z 24.9.2015, s. 9.

²⁰ Dz. U. z 2018 r. poz. 362, ze zm.

RP przy UE w Brukseli, dokonuje notyfikacji projektu programu pomocowego, czyli przekazuje Komisji projekt ustawy, by Komisja mogła dokonać oceny planowanej pomocy ze rynkiem wewnętrznym.

Niektóre rodzaje pomocy są uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem i zwolnione z obowiązku notyfikacji, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TfUE na mocy rozporządzeń Komisji. Należy do nich rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis²¹ (dalej: rozporządzenie 1407/2013). Zgodnie z rozporządzeniem 1407/2013, pomoc, która spełnia wszystkie warunki w nim określone, w szczególności dotyczące wielkości i okresu, w którym jest udzielana, jest uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem i zwolniona z obowiązku notyfikacyjnego.

Przewidziane projektem art. 9a i art. 9b ustawy COVID-19 określające reguły wspierania systemu opieki zdrowotnej z tworzonego funduszu celowego, zasilanego z funduszy UE, wymagają odwołania się do działań podejmowanych przez instytucje UE w związku z epidemią COVID-19. Na uwagę zasługują działania finansowane z funduszy UE. W dniu 13 marca 2020 r., w reakcji na kryzys związany z tą epidemią, Komisja ustanowiła Inicjatywę inwestycyjną na rzecz reagowania na koronawirus (*Coronavirus Response Investment Initiative*, CRII)²². Inicjatywa ta ma na celu mobilizację zasobów budżetowych UE, w celu ich udostępnienia państwom członkowskim jako pomocy finansowej umożliwiającej reagowanie na kryzys epidemiczny i jego długoterminowe konsekwencje. W tym celu fundusze UE niewykorzystane w ramach programów polityki spójności na lata 2014-2020 będą mogły być przeznaczone przez państwa członkowskie na potrzeby sektora opieki zdrowotnej oraz wsparcie dla MŚP i rynku pracy. Fundusze te będą wydatkowane zgodnie z zasadami polityki spójności, a zasady te – stosowane maksymalnie elastycznie. Zagadnienia te zostały uregulowane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniającym rozporządzenia (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do szczególnych środków w celu uruchomienia inwestycji w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich oraz w innych sektorach ich gospodarek w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa)²³, które weszło w życie 1 kwietnia 2020 r. Ponadto Komisja zaproponowała zwiększenie zakresu wykorzystania Funduszu Solidarności UE, ustanowionego dla wspierania krajów dotkniętych klęskami żywiołowymi, aby pomóc państwom członkowskim w sytuacji epidemii COVID-19. Zasady udzielania wsparcia z tego funduszu określa rozporządzenie Parlamentu

²¹ Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013 r., s. 1, ze zm.

²² Zob. komunikat Komisji z dnia 13.3.2020 r. „Skoordynowana reakcja gospodarcza na epidemię COVID-19” (COM(2020) 112 final).

²³ Dz. Urz. UE L 99 z 31.3.2020, str. 5.

Europejskiego i Rady (UE) 2020/461 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 w celu zapewnienia pomocy finansowej państwom członkowskim i państwom prowadzącym negocjacje w sprawie przystąpienia do Unii znacząco dotkniętym w związku z poważnym stanem zagrożenia zdrowia publicznego²⁴, które również weszło w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r.

Ponadto, w dniu 2 kwietnia 2020 r. Komisja przyjęła inicjatywę inwestycyjną na rzecz reagowania na koronawirus „plus” (*Coronavirus Response Investment Initiative Plus*, CRII+)²⁵. Zaproponowane przez Komisję w tych ramach działania znajdują się na początkowym etapie procedur legislacyjnych prowadzonych w instytucjach UE. Zgodnie z zapowiedziami, działania te mają dotyczyć min.: wydatkowania przez państwa członkowskie niewykorzystanych dotąd środków z Europejskich Funduszy Strukturalnych i Inwestycyjnych²⁶, możliwości wsparcia najbardziej potrzebujących osób (pomoc żywnościowa i materialna) z Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym²⁷, wsparcia osób dotkniętych bezrobociem²⁸ oraz pomocy dla sektora rybołówczego²⁹.

Z punktu widzenia materii regulowanej w projekcie ustawy, istotne reguły zostały zawarte we wniosku w sprawie zmiany rozporządzenia Rady w sprawie uruchomienia wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na podstawie rozporządzenia Rady (UE) 2016/369 z dnia 15 marca 2016 r. i zmiany jego przepisów w związku z pandemią COVID-19³⁰. Projektowana zmiana ustala reguły przyznawania unijnego wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych, w tym reguły kwalifikowalności wydatków (art. 3 i nast.), w przypadku trwających lub potencjalnych klęsk żywiołowych lub katastrof spowodowanych przez człowieka. Komisja proponuje, by reguły te były stosowane w celu

²⁴ Dz. Urz. UE 99 z 31.3.2020, str. 9.

²⁵ Więcej na temat tej inicjatywy zob.

https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/qanda_20_574

²⁶ Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council amending Regulation (EU) No 1303/2013 and Regulation (EU) No 1301/2013 as regards specific measures to provide exceptional flexibility for the use of the European Structural and Investments Funds in response to the COVID-19 outbreak (COM(2020) 138).

²⁷ Proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council amending Regulation (EU) No 223/2014 as regards the introduction of specific measures for addressing the COVID-19 crisis (COM (2020) 141).

²⁸ Wniosek rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia ryzyka bezrobocia w związku z sytuacją nadzwyczajną (SURE) spowodowaną pandemią COVID-19 (COM(2020) 139 final).

²⁹ Wniosek rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1379/2013 i rozporządzenie (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do środków szczegółowych mających na celu złagodzenie skutków pandemii COVID-19 dla sektora rybołówstwa i akwakultury (COM (2020) 142).

³⁰ COM(2020)175 final.

finansowania wydatków niezbędnych do zaradzenia sytuacji związanej z pandemią COVID-19 w okresie od 1 lutego 2020 r. do 31 stycznia 2022 r.

Aby zrealizować zamierzenia zadeklarowane w ramach CRII+, Komisja proponuje dokonać zmiany przepisów budżetowych UE dotyczących: wieloletnich ram finansowych³¹; modyfikacji budżetu ogólnego UE na 2020³²; a także umożliwiające zmianę przeznaczenia funduszy UE³³ na cele związane z przeciwdziałaniem COVID-19³⁴.

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy również uwzględnić:

- dyrektywę Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni³⁵ (dalej: dyrektyw 91/477),
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE³⁶ (dalej: dyrektywa 2014/24). Należy także zwrócić uwagę na komunikat Komisji Wytyczne Komisji Europejskiej w sprawie stosowania ram dotyczących zamówień publicznych w sytuacji nadzwyczajnej związanej z kryzysem wywołanym epidemią COVID-19³⁷,
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)³⁸ (dalej: RODO).

³¹ Wniosek rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1311/2013 określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (COM(2020) 174 final).

³² Projekt budżetu korygującego nr 2 do budżetu ogólnego na 2020 r. „Zapewnienie państwom członkowskim wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych i zasilenie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności/rescEU dodatkowymi środkami w reakcji na pandemię COVID-19” (COM(2020) 170 final).

³³ Wniosek w sprawie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej decyzję (UE) 2020/265 w odniesieniu do dostosowań kwot uruchamianych z instrumentu elastyczności na 2020 r. do wykorzystania na działania w związku z migracją, napływem uchodźców i zagrożeniami bezpieczeństwa, na działania natychmiastowe w związku z pandemią COVID-19 oraz na zwiększenie środków na Prokuraturę Europejską (COM(2020)171 final); wniosek w sprawie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia marginesu na nieprzewidziane wydatki w 2020 r. w celu zapewnienia państwom członkowskim wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych i zasilenia Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności/rescEU dodatkowymi środkami w reakcji na pandemię COVID-19 (COM/2020/172 final).

³⁴ Uznano za nie: rozwiązywania bieżących problemów związanych z migracją, napływem uchodźców i zagrożeniami bezpieczeństwa; zwalczanie kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego w UE wywołanego COVID-19 oraz zaspokojenie zwiększonych potrzeb Prokuratury Europejskiej (zob. COM(2020)171 final).

³⁵ Dz. Urz. UE L 256 z 13.9.1991 r., s. 51.

³⁶ Dz. Urz. UE L 94 z 28.3.2014 r., s. 65, ze zm.

³⁷ Dz. Urz. UE C 108I z 1.4.2020 r., s. 1

³⁸ Dz. Urz. UE L 127 z 23.5.2018 r., s. 2.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projektowana ustawa zmierza m.in. do ustanowienia prawa dla mikroprzedsiębiorców, małych lub średnich przedsiębiorców do zwolnień z obowiązku płatności składek na ubezpieczenie społeczne. Ponadto projekt przewiduje zwolnienie przedsiębiorców z obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych i od osób prawnych. Zwolnienia te mają przysługiwać przedsiębiorcom w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2. Regulacje te należy poddać analizie pod kątem zgodności z art. 107 ust. 1 TfUE ustalającym reguły przyznawania pomocy przedsiębiorcom przez państwa członkowskie. W myśl orzecznictwa Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: TSUE), pomoc udzielona przez państwo członkowskie przedsiębiorcy jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, jeżeli spełnia cztery przesłanki: 1) pomoc została udzielona przez państwo członkowskie lub przy użyciu jego zasobów, 2) pomoc stanowi dla przedsiębiorstwa korzyść, 3) pomoc ma charakter selektywny, 4) pomoc grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Przesłanki te muszą być spełnione kumulatywnie³⁹.

Ad 1) Projekt ustawy zmierza m.in. do ustanowienia prawa do zwolnień od uiszczania obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne oraz zaliczek na CIT i PIT. Udzielana mocą projektu ustawy pomoc polega na rezygnacji przez państwo z uzyskiwania od przedsiębiorców środków finansowych, pobieranych od nich obowiązkowo i zasilających finanse publiczne. Pierwsza z przesłanek uznania pomocy za niezgodną z rynkiem wewnętrznym, w rozumieniu art. 107 TfUE, jest więc spełniona. Wsparcie, o którym mowa w projekcie, jest udzielane przez państwo członkowskie.

Ad 2) Zgodnie z orzecznictwem TSUE pojęcie przedsiębiorstwa jest rozumiane szeroko i obejmuje wszystkie podmioty uczestniczące w działalności gospodarczej (rozumianej jako oferowanie towarów lub usług na rynku wewnętrznym⁴⁰), niezależnie od ich formy organizacyjnej i prawnej oraz źródeł finansowania⁴¹. Bez wątplenia ustanawiane mocą projektowanej ustawy zwolnienia są dla przedsiębiorstw korzystne. Przedsiębiorstwa nie będą bowiem musiały uiszczać obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne ani zaliczek na podatek CIT i PIT. Druga z przesłanek uznania pomocy za

³⁹ Wyrok TSUE z 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00, *Altmark*, EU:C:2003:415; wyrok SPI z 22 lutego 2006 r. w sprawie T-34/02 *EUURL Le Levant 001 i in. przeciwko Komisji*, EU:T:2006:59.

⁴⁰ Wyrok TSUE z 18 czerwca 1998 r. w sprawie C-35/96 *Komisja p. Republice Włoskiej*, EU:C:1998:303, pkt 36.

⁴¹ Wyrok TSUE z 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90 *Höfner i Elser*, EU:C:1991:161, pkt 21.

niezgodną z rynkiem wewnętrznym, w rozumieniu art. 107 TUE, jest więc również spełniona.

Ad 3) W myśl orzecznictwa TSUE pomoc udzielana przedsiębiorstwom przez państwa ma charakter selektywny, jeżeli sprzyja „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów” w porównaniu z innymi, które znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. Nie stanowią natomiast pomocy korzyści stosowane bez rozróżnienia do wszystkich podmiotów⁴². Okoliczność, że liczba przedsiębiorstw, które mogą domagać się przyznania pomocy, jest bardzo znacząca, czy też, że przedsiębiorstwa te należą do różnych sektorów, nie wystarcza by wykluczyć selektywny charakter pomocy.

Z przepisów projektowanej ustawy wynika, że ustanawiane zwolnienia będą udzielane przedsiębiorcom, w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, którzy spełnią ustalone w projekcie ustawy wymogi dotyczące niemożności prowadzenia działalności gospodarczej ze względu na stan zagrożenia epidemicznego spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 lub ograniczenia zakresu jej prowadzenia, skutkującego obniżeniem średniomiesięcznego przychodu o co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. Oznacza to, że pomoc – w postaci takich samych zwolnień ze składek na ubezpieczenia społeczne i zwolnień podatkowych od CIT i PIT – ma być udzielana, w myśl projektu ustawy, bardzo różnym grupom przedsiębiorców spełniającym projektowane wymogi. W myśl projektu, prawo do zwolnień ma przysługiwać zarówno przedsiębiorcom, którzy nie prowadzą działalności gospodarczej ze względu na stan zagrożenia epidemicznego, jak i przedsiębiorcom, którzy mimo zagrożenia epidemicznego działalność prowadzą. Natomiast w grupie przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą, zwolnienia mają przysługiwać tym, których przychód, w rozumieniu ustaw podatkowych, spadł o co najmniej 20%. Prawo do zwolnień nabędą zatem przedsiębiorcy, których miesięczne straty – liczone kategorią spadku przychodów – wynoszą od 20% do 99%. Prawa do zwolnień nie nabędą natomiast przedsiębiorcy, których straty były niższe niż 20%. Uznać zatem można, że z projektowanych zwolnień nie będą mogli korzystać wszyscy⁴³, a wyłącznie niektórzy przedsiębiorcy. Projekt ustawy kieruje pomoc do wybranych kategorii przedsiębiorców. Ustanawiana pomoc ma zatem charakter selektywny.

Ad 4) W odniesieniu do przesłanki groźby zakłócenia lub zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi przyjmuje się w orzecznictwie TSUE, że dla jej zaistnienia nie jest konieczne

⁴² Wyrok TSUE z 15 listopada 2011 r. w sprawach połączonych C-106/09 P i C-107/09 *Komisja (C-106/09 P) i Królestwo Hiszpanii (C-107/09 P) p. Government of Gibraltar i Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej*, EU:C:2011:732, pkt. 73-75.

⁴³ Por. pkt 5 akapit drugi komunikatu Komisji: Skoordynowana reakcja gospodarcza na epidemię COVID-19 (COM(2020) 112 final).

wykazanie faktycznego wpływu pomocy na wymianę handlową między państwami członkowskimi i rzeczywistego zakłócenia konkurencji. Wystarczające jest wykazanie jedynie potencjalnego wpływu pomocy na tę wymianę handlową i zakłócenie konkurencji⁴⁴. Nie jest również konieczne, by przedsiębiorstwa korzystające z udzielanej pomocy uczestniczyły w wewnątrzwspólnotowej wymianie handlowej. Przyznane im korzyści mogą bowiem utrudniać wejście na rynek wewnętrzny danego państwa przedsiębiorcom z innych państw członkowskich lub też wejście na rynek innego państwa. Przyjmuje się, że nawet pomoc o stosunkowo niewielkim zakresie może zostać uznana za wpływającą na wymianę handlową między państwami członkowskimi, jeżeli w sektorze, w którym działają przedsiębiorstwa korzystające z niej, istnieje silna konkurencja.

W świetle przytoczonego orzecznictwa TSUE należy uznać, że istnieje prawdopodobieństwo spełnienia tej przesłanki, gdyż ustalane zwolnienia mogą hipotetycznie zakłócać lub grozić zakłóceniom konkurencji oraz wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Projekt ustawy nie zawiera postanowień zapewniających spełnienie wszystkich warunków określonych w rozporządzeniu 1407/2013. Projekt przewiduje, że zwolnienia z obowiązku płacenia zaliczek na podatki dochodowe „stanowią pomoc de minimis”. Nie zapewnia to jednak gwarancji przestrzegania regulacji UE dotyczących pomocy publicznej, w szczególności pomocy de minimis.

W związku z możliwością uznania projektu za projekt programu pomocowego konieczne jest przeprowadzenie procedury notyfikacyjnej, której pierwszym krajowym elementem jest zaopiniowanie projektu przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumenta w trybie art. 12 w zw. z art. 16a ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Zgodnie z art. 12 tej ustawy projekty programów pomocowych wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Należy także odnotować, że projektowany art. 7a ustawy COVID-19 przewiduje wykonywanie testów przesiewowych również przez przedsiębiorców⁴⁵. Upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia określającego m.in. sposób i tryb finansowania testów przesiewowych w swoich wytycznych nie odnosi się regulacji Unii Europejskiej dotyczących zamówień

⁴⁴ Wyrok SPI z 4 września 2009 r. w sprawie T-211/05 *Republika Włoska p. Komisji*, EU: T:2009:304, pkt 152 potwierdzony wyrokiem TSUE z 24 listopada 2011 r. w sprawie C-458/09 P *Republika Włoska p. Komisji*, EU:C:2011:769.

⁴⁵ Por. art. 2 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 295).

publicznych, w szczególności do dyrektywy 2014/24. Budzi to wątpliwości, czy przedsiębiorcy wybierani do dokonywania testów przesiewowych będą wybierani zgodnie z prawem Unii Europejskiej. W szczególności projekt nie przewiduje gwarancji, że ewentualne wyłączenie stosowania przewidzianych w dyrektywie regulacji będzie z nią zgodne⁴⁶.

Proponowane nowe art. 9a i art. 9b ustawy COVID-19 określają szczegółowe reguły wspierania systemu opieki zdrowotnej z funduszu celowego zasilanego z funduszy UE. Reguły te nie są sprzeczne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2020/460 ani rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2020/461, które zawierają przepisy stosowane przez instytucje UE i państwa członkowskie, umożliwiające wykorzystanie funduszy UE na cele związane ze zwalczaniem epidemii COVID-19.

Proponowany art. 12a ust. 1 pkt 4 ustawy COVID-19, w zakresie wyłączenia obowiązku przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych, może być uznany za niezgodny z art. 5 ust. 2 dyrektywy 91/477. Zgodnie ze zdaniem pierwszym tego przepisu, państwa członkowskie muszą posiadać system monitorowania, z którego mogą korzystać stale lub okresowo, w celu zapewnienia, aby warunki udzielania pozwolenia na nabycie i posiadanie broni palnej, ustanowione w prawie krajowym, były spełniane przez cały okres obowiązywania pozwolenia, oraz, między innymi, aby odpowiednie informacje medyczne i psychologiczne były poddane ocenie. Dyrektywa 91/477 nie przewiduje możliwości ograniczenia zakresu tego wymogu przez państwa członkowskie.

Projektowany art. 31zzg nie wpływa na obowiązywanie samego RODO (zob. art. 288 TfUE), niemniej zawieszana ustawa służy stosowaniu RODO. Stąd wniosek, że przywołany przepis projektu może naruszyć ciężące na Polsce obowiązki dotyczące konieczności zapewnienia skuteczności RODO (zob. art. 4 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej, zgodnie z którym państwa członkowskie podejmują wszelkie środki ogólne lub szczególne właściwe dla zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z Traktatów lub aktów instytucji Unii).

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o utworzeniu prawdziwej Tarczy antykryzysowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw jest objęty zakresem regulacji prawa

⁴⁶ Por. przywołany wcześniej komunikat Komisji Wytoczne Komisji Europejskiej w sprawie stosowania ram dotyczących zamówień publicznych w sytuacji nadzwyczajnej związanej z kryzysem wywołanym epidemią COVID-19. W komunikacie Komisja wyjaśnia jakie możliwości i elastyczność są dostępne w oparciu o unijne ramy dotyczące zamówień publicznych na dostawy, usługi i roboty budowlane niezbędne, aby stawić czoła kryzysowi.

Unii Europejskiej.

Projekt może zostać uznany za plan pomocy państwa w rozumieniu art. 108 ust. 3 TfUE. W związku z tym istnieją podstawy do skierowania przez Marszałka Sejmu wniosku do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o wydanie opinii na podstawie art. 12 w związku z art. 16a ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Projekt budzi także wątpliwości w zakresie zgodności z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE w zakresie, w jakim upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia na podstawie projektowanego art. 7a ust. 4 nowelizowanej ustawy nie odnosi się do przepisów prawa Unii Europejskiej z zakresu zamówień publicznych.

Proponowany art. 12a ust. 1 pkt 4 ustawy COVID-19, w zakresie wyłączenia obowiązku przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych, może być uznany za niezgodny z art. 5 ust. 2 dyrektywy 91/477.

Projektowany art. 31zzg ustawy COVID-19 może być uznany za niezgodny z art. 4 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej w związku z rozporządzeniem 2016/679.

Autorzy:

Justyna Łacny

Bartosz Pawłowski

eksperti ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 6 kwietnia 2020 r.

BAS-WAPM-681/20
TRYB PILNY

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o utworzeniu prawdziwej Tarczy antykryzysowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Władysław Kosiniak-Kamysz) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Poselski projekt ustawy o utworzeniu Prawdziwej Tarczy antykryzysowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw przewiduje nowelizację następujących ustaw:

1. z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych¹ (dalej: ustawa COVID-19),
2. z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze²,
3. z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach³,
4. z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach⁴,
5. z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym⁵,
6. z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników⁶,
7. z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych⁷,
8. z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych⁸,
9. z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych⁹,
10. z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego¹⁰,

¹ Dz. U. poz. 374, ze zm.

² Dz. U. z 2020 r. poz. 275.

³ Dz. U. z 2018 r. poz. 1491.

⁴ Dz. U. z 2019 r. poz. 713.

⁵ Dz. U. z 2020 r. poz. 333.

⁶ Dz. U. z 2020 r. poz. 174.

⁷ Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, ze zm.

⁸ Dz. U. z 2019 r. poz. 865, ze zm.

⁹ Dz. U. z 2020 r. poz. 266, ze zm.

¹⁰ Dz. U. z 2020 r. poz. 23, ze zm.

11. z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce¹¹,
12. z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy¹²,
13. z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych¹³.

Większość zmian przewidzianych w projekcie dotyczy ustawy COVID-19. Przewidują one w szczególności wprowadzenie do niej zasady rozstrzygania na korzyść obywateli (a także m.in. obywateli państw UE i obywateli państw EFTA) oraz na korzyść przedsiębiorców niedających się rozstrzygnąć wątpliwości co do treści przepisów ustawy COVID-19 lub niedających się rozstrzygnąć wątpliwości co do stanu faktycznego pozostającego w związku z ustawą.

Ponadto projekt przewiduje dodanie przepisu, zgodnie z którym testy mające na celu stwierdzenie obecności SARS-CoV-2 (szybkie testy przesiewowe) u pacjentów podejrzanych o zakażenie koronawirusem SARS-CoV-2 będą mogły być wykonywane przez podmioty lecznicze niewpisane do wykazu, o którym mowa w art. 7 ustawy COVID-19. Testy przesiewowe miałyby być finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z budżetu państwa, przy czym minister właściwy do spraw zdrowia miałby określić w drodze rozporządzenia m.in. sposób i tryb finansowania tych testów.

Projekt ustawy przewiduje dodanie do ustawy COVID-19 nowych art. 9a i art. 9b. Wprowadzane przepisy dotyczą wykorzystywania środków finansowych pochodzących z UE, przekazywanych państwom członkowskim w ramach programu *Coronavirus Response Investment Initiative* (CRII). Projekt przewiduje, że z powyżej wskazanych środków zostanie utworzony fundusz celowy, który służyć ma celom przeciwdziałania skutkom rozprzestrzeniania się wirusa SARS-CoV-2. Środki te, w wysokości 20 mld zł, mają być przeznaczone na wsparcie systemu opieki zdrowotnej, w szczególności na: zakup testów mających na celu stwierdzenie obecności wirusa SARS-CoV-2 u osób podejrzanych o zakażenie; zakup wyrobów medycznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych¹⁴, w szczególności środków ochrony indywidualnej dla pracowników ochrony zdrowia, którzy uczestniczą w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej osobom chorym na COVID-19 lub z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2; zakup sprzętu medycznego, w tym wyposażenia stanowisk intensywnej terapii oraz mobilnych punktów badawczych wykonujących testy stwierdzające obecność wirusa SARS-CoV-2; oraz dodatki do wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia, którzy uczestniczą w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej osobom chorym na COVID-19 lub z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2 (dalej: pracownicy ochrony zdrowia).

W myśl projektu ustawy, pracownikom ochrony zdrowia mają przysługiwać dodatki do wynagrodzeń, finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze

¹¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 85, ze zm.

¹² Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, ze zm.

¹³ Dz. U. z 2019 r. poz. 1170, ze zm.

¹⁴ Dz. U. z 2020, poz. 86, ze zm.

środków pochodzących z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister zdrowia. Minister ten, na podstawie projektu ustawy, ma określić, w drodze rozporządzenia: wysokość dodatku do wynagrodzenia oraz sposób i tryb finansowania tego rodzaju dodatku.

Projekt przewiduje czasowe zawieszenie obowiązków wykonywania okresowych badań lekarskich i badań psychologicznych przewidzianych w ustawie z dnia 13 czerwca 2019 r o wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym¹⁵.

Projekt przewiduje, że przedsiębiorca, u którego nastąpi spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, będzie mógł zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników wykonujących pracę w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub objętych przestojem ekonomicznym w następstwie wystąpienia COVID-19. Przedsiębiorcom tym przysługiwać będą z FGŚP środki na opłacenie należnych od pracodawcy składek na ubezpieczenia społeczne pracowników, przy czym przez spadek obrotów gospodarczych projekt rozumie taki spadek sprzedaży towarów lub usług, który przekroczy określone w projekcie progi.

Proponuje się przesunięcie terminu wnoszenia w 2020 r. opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego.

Projekt przewiduje rozszerzenie możliwości udzielania wsparcia finansowego, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 12 miesięcy po ich odwołaniu, dla osób lub jednostek organizacyjnych, w sytuacji, gdy ich działalność twórcza lub artystyczna nie może być kontynuowana w obecnej formie z uwagi na obowiązujące ograniczenia nakazy i zakazy spowodowane epidemią.

Projekt przewiduje modyfikację zasad zwalniania przez radę gminy z podatku od nieruchomości: gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Projekt przewiduje modyfikację dotyczącą długości okresów rozliczeniowych czasu pracy, określa zasady ustalania warunków i trybu wykonywania pracy w ramach równoważnego systemu czasu pracy.

Projekt przewiduje możliwość dofinansowania z budżetu państwa określonych w projekcie kosztów stałych przedsiębiorcy. Dofinansowanie nie mogłoby przekroczyć kwoty 40 tysięcy zł. miesięcznie i byłoby udzielane na wniosek przedsiębiorcy. Ponadto maksymalna kwota pożyczki z Funduszu Pracy dla mikroprzedsiębiorców uległaby zwiększeniu do 50 000 zł, a jej oprocentowanie uległoby zmniejszeniu. Z analogicznych pożyczek mogłyby korzystać także organizacje pozarządowe.

Projekt przewiduje utworzenie Funduszu Płynności, którego celem ma być

¹⁵ Dz. U. poz. 1214.

wsparcie utrzymania płynności przez przedsiębiorców dotkniętych skutkami epidemii COVID-19. Fundusz ma być wydzielonym rachunkiem pieniężnym w Banku Gospodarstwa Krajowego. Jego przychodami będą środki pozyskane przez BGK z emisji obligacji przeznaczonych na Fundusz. Przychodami Funduszu będą mogły być także wpłaty z budżetu państwa, w tym z budżetu środków europejskich oraz inne przychody. Środki Funduszu mają być przeznaczane m.in. na pomoc dla przedsiębiorców, którzy według lub na skutek aktów prawnych lub decyzji władz państwowych związanych z epidemią nie mogą prowadzić swej podstawowej działalności lub działalność ta doznała daleko idących ograniczeń skutkującym istotnym spadkiem przychodów, a także przedsiębiorców, których podstawowa działalność polega na kontakcie z publicznością, a której prowadzenie nie jest niezbędne do walki z epidemią i którzy z troski o swoje zdrowie lub zdrowie swoich klientów i pracowników wstrzymali, zawiesili lub ograniczyli działalność. Pomoc ma polegać na udzielaniu pożyczek i otwieraniu linii kredytowych z przeznaczeniem na określone w projekcie cele.

Płatnik składek na ubezpieczenie społeczne będący mikroprzedsiębiorcą, małym albo średnim przedsiębiorcą, który nie prowadzi działalności lub odnotuje spadek przychodów wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. na skutek oraz w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, będzie zwolniony z obowiązku płatności należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego od płatników będących przedsiębiorcami nie będzie pobierać się zaliczek na podatki ani podatków. Po ustaniu stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii lub stanu wyjątkowego niepobrane zaliczki i podatki zostaną uregulowane w terminie określonym w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Projekt przewiduje możliwość indywidualnego zmieniania zezwoleń na prowadzenie działalności na terenie specjalnej strefy ekonomicznej, uprawniających do korzystania z pomocy publicznej.

Projekt przewiduje, w przypadku wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, zawieszenie stosowania przepisów ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE¹⁶.

Projektowane zmiany w ustawie o podatku rolnym dotyczą powszechnych ulg w tym podatku polegających na zaniechaniu jego ustalania albo poboru w całości.

¹⁶ Dz. U. poz. 730.

Proponowane zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych zmierzają do zwolnienia osób fizycznych będących przedsiębiorcami z obowiązku płacenia, w okresie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, zaliczek na podatek dochodowy, w razie spełnienia przewidzianych w projekcie warunków. Jednym z nich jest spadek przychodów w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. Zwolnienie to ma stanowić pomoc de minimis. Analogiczne zwolnienia mają dotyczyć osób prawnych będących przedsiębiorcami.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o utworzeniu prawdziwej Tarczy antykryzysowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autorzy:

Justyna Łacny

Bartosz Pawłowski

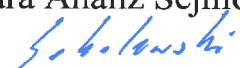
eksperti ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski